73STE JAARGANG No. 9673 — WOENSDAG 18 JULI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Min. Kernkamp hedenmorgen op zijn 56e verjaardag overleden

Overledene bracht driemaal bezoek aan de Ned. Antillen

's-Gravenhage. — In zijn woning te Utrecht is hedenmorgen te kwart voor negen overleden de minister van Overzeese Rijksdelen, Prof. dr. W. J. A. Kernkamp, precies op zijn 56e verjaardag.

PROF. KERNKAMP

Prof. Kernkamp werd op 18 juli 1899 te Edam geboren. Hij bezocht het gereformeerd gymnasium te Amsterdam en later de Vrije Universiteit, waar hij rechten studeerde. In 1926 deed de overledene zijn doctoraal examen.

Later vervolgde hij zijn studie aan de Rijksuniversiteit te Utrecht in Arabisch en Indisch recht en in 1935 promoveerde hij cum laude aan die universiteit op een proefschrift getiteld: "De Islam en de vrouw". Een jaar later, in 1936 dus, werd hij benoemd tot bijzonder hoogleraar aan de Indologische faculteit te Utrecht en in 1946 volgde zijn benoeming tot hoogleraar in het Nederlandse staatsrecht aan de Rijksuniversiteit te Utrecht.

Prof. Kernkamp maakte deel uit van de Nederlandse delegatie naar de zesde algemene vergadering van de Verenigde Naties en verdedigde in Parijs als voorzitter van de speciale commissie voor de minder ontwikkelde gebieden het Nederlandse standpunt ten aanzien van de rapportering over Suriname en de Nederlandse Antillen.

In 1952 werd Prof. Kernkamp minister van het toenmalige departement voor Overzeese betrekkingen.

Het verloop van de ziekte

Minister Kernkamp werd in 1948 geopereerd en leefde sedertdien op één long. In januari van dit jaar werd hij opnieuw ziek en men vermoedt dat toen de andere long ook is aangetast.

Er trad bronchitis op en de minister is slechts enkele weken dit jaar in staat geweest zijn functie volledig uit te oefenen. Half april moest minister Beel het beleid over het departement voor Overzeese Rijksdelen ad interim overnemen. Minister Kernkamp was, voor hij werd vervangen, nog in staat geweest premier Jonckheer te ontvangen tijdens diens laatste reis naar Nederland.

De overleden minister heeft drie keer een bezoek aan de Rijksdelen in Amerika gebracht. In November 1952 is hij na een verblijf in New York, waar vooroverleg over het Statuut werd gepleegd, doorgereisd naar de Nederlandse Antillen en Suriname. De tweede keer was de minister hier in verband met de besprekingen van de Kleine Commissie in 1953 en tenslotte maakte hij deel uit van het gevolg van H.M. de Koningin tijdens haar bezoek aan de beide rijksdelen in 1955.

Zijn laatste regeringsdaad is geweest het verdedigen van de begroting voor Overzeese Rijksdelen 1956 in de Tweede Kamer en de aanvullende begroting Surinaamse machinale landbouw. Beide onderwerpen werden in de Eerste Kamer verdedigd door minister Beel.

Deelneming

Dr Drees en ir Staf, die na Prof. Beel als minister voor Overzeese Rijksdelen a.i. optreedt, zullen vanmiddag in Utrecht namens de Nederlandse regering de familie van Prof. Kernkamp hun deelneming betuigen.

Minister Lampe betreurde ten zeerste het verscheiden van minister Kernkamp, vooral omdat de Antilliaanse gevolmachtigde minister de overledene beschouwt als de grondlegger van het Statuut. De heer Lampe zeide de Antilliaanse regering te zullen vertegenwoordigen bij de begrafenis.

Mr de Vries, waarnemend gevolmachtigd minister van Suriname zeide dat het bericht van het overlijden van minister Kernkamp met groot leedwezen in Suriname vernomen zal worden.

Fanny Lopez naar Nederland

Willemstad. — Naar wij vernemen zal de bekende fotografe, mevr. Fanny Lopez, a.s. vrijdag ons eiland verlaten met bestemming Nederland. De heer I. de Vries van de „Curiosa"-souvenirs heeft de foto-studio van Fanny Lopez overgenomen en zal deze zaak op dezelfde wijze voortzetten.

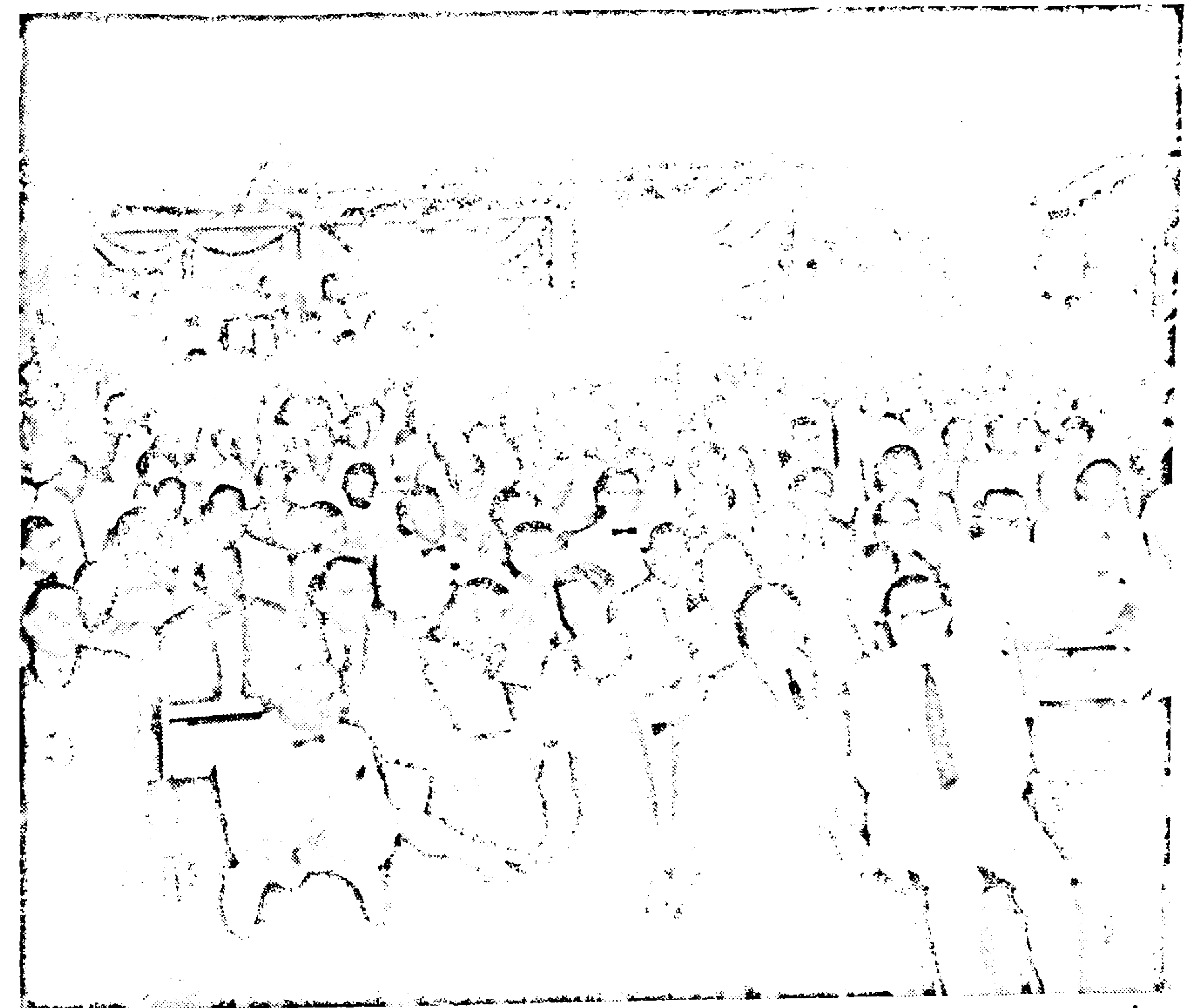
Regering laat onderzoek naar broodprijs instellen

Willemstad. — De regering heeft gisteren besloten een onderzoek naar de broodprijzen te doen instellen alvorens een beslissing te nemen inzake een eventuele loonsverhoging annex toekenning van sociale voorzieningen aan de bakkers.

Dit onderzoek zal door de gouvernements-accountantsdienst worden verricht en daarvan zal het mede afhangen of tot een eventuele verhoging van de broodprijs kan worden overgegaan.

Het departement van Economische Zaken en Welvaartszorg heeft voorgesteld de bakkers 10% loonsverhoging te doen toekennen en 10% voor sociale voorzieningen te doen reserveren.

Paramaribo. — Aan de MULO eindexamens, in Suriname, nemen 276 scholieren deel.

De volle zaal van JPF tijdens de receptie gisteravond ter gelegenheid van het 15-jarig bestaan van de vereniging.

STATEN DER NEDERL. ANTILLEN

Donderdag interpellatie over „CONTROVERSE"

Willemstad. — Donderdagavond om half negen zullen de Staten der Nederlandse Antillen voor een belangrijke vergadering bijeenkomen. Op de agenda staan onder meer te beantwoording van de vragen van mr. I.C. Debrot n.a.v. de bekende controverse tussen de regering en de Guoverneur, alsmede de interpellatie door mr. M.F. Da Costa Gomez naar aanleiding van dezelfde controverse.

De agenda van 15 punten bevat bovendien twee initiatief-ontwerpen inzake de toekenning van vrije overtocht en reis- en verblijfkosten aan de leden van de Staten, alsmede tot toekenning van een schadeloosstelling en presentiegeld aan de leden en een representatietoelage aan de voorzitter van de Staten. Over dit initiatiefontwerp schreven wij indertijd reeds uitvoerig. Tijdens de besprekingen in de commissievergadering heeft men het idee laten varen. Ook de bezoldiging, de vergoeding voor reis- en verblijfkosten, alsmede het pensioen van de Gevolmachtigde minister en de ministers zullen in twee ontwerpen aan het oordeel der Staten worden voorgelegd.

Vervolgens zullen behandeld worden een ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Gouvernements-Werkliedenverordening 1944; een houdende voorschriften m.b.t. de schrijfwijze van de Nederlandse taal; en een tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht.

Ook de positie en de bezoldiging, alsmede de aanspraken op verlof en verlofsbezoldiging, wachtgeld en pensioen van de Griffier der Staten zal tijdens deze vergadering in een initiatief- ontwerp- landsverordening ter sprake komen.

De Voorzitter Theo Simoons spreekt zijn feestrede uit. Op de eerste rij links v.l.n.r. mevr. W. Smit, de heer Goedkoop, secretaris van de Vereniging „Suriname", Overste Rikkers en zijn echtgenote en Dr Ir H. Zaaier met echtgenote.

Prominente sprekers getuigen van sympathie voor 15-JARIGE J.P.F.

Huldeblijken voor Theo Simoons en zijn echtgenote

Willemstad. — Op grootse wijze is gisteravond met een officiële receptie in de Surinaamse club J.P.F. het 15-jarig bestaan van de vereniging J.P.F. gevierd. Een volle zaal lusterde gedurende enkele uren naar de woorden van verschillende sprekers, die allen van hun waardering voor het werk van de JPF getuigden. Dat de J.P.F. een vooraanstaande plaats in onze gemeenschap inneemt bewees gisteravond het feit wel dat vele prominenten van hun belangstelling waren komen getuigen. Om er enkele te noemen Minister President E. Jonckheer, Minister Beaujon, Statenvoorzitter Isa, Gezaghebber Gorsira en Gedeputeerde Kroon, Lt. Roodenburg namens de Commandeur, Overste Rkkers van de Mariniers, Dr. Ir. H. Zaaier van de directie van de CPIM, KLM-directeur Vic Dubourcq, Directeur van Haaren van de Landsradiodienst, de Hoofcommissaris Van 't Hof en Commissaris Botterweg van de Politie en vele anderen, gaven allen blijk van hun sympathie voor de vereniging door hun aanwezigheid.

De heer Bos Verschuur, de ondervoorzitter van JPF, sprak een welkomstwoord uit, nadat de Gouverneur, vergezeld van zijn adjudant, was gearriveerd.

Vervolgens werd de Gouverneur uitgenodigd enkele woorden te spreken. Z.Ex. Dr Struycken begon met de opmerking, dat het de vreemdeling, wanneer hij in Suriname komt, al direct opvalt, dat er zoveel verschillende bevolkingsgroepen in dit land zijn. Er is een enorme tegenstelling in ras, kleur en kleed. Doch wanneer men buiten Suriname een Surinamer tegenkomt, zegt deze altijd met trots een Surinamer te zijn. En komt men er drie tegen, dan vormen deze aldra een club....

De Gouverneur meende dat de Surinamers trots mogen zijn op hun onderlinge verbondenheid buiten hun land. Sprekende over de JPF op Curacao zeide de Gouverneur Struycken dat alleen al de aanwezigheid van zoveel prominenten op deze avond een bewijs is dat de vereniging erin geslaagd is een voorname positie in de Antilliaanse gemeenschap in te nemen. De Surinaamse groep wordt in onze samenleving gewaardeerd en het is prettig dat de groep in de Antilliaanse samenleving kon worden opgenomen; dit is ook passend in de Rijksgedachte. Namens de Regering bood de Gouverneur zijn hartelijke gelukwensen aan JPF aan.

Het woord was nu aan de Voorzitter Theo Simoons.

De heer Simoons gaf allereerst een overzicht van de „achter ons liggende arbeid". „Deze periode valt volgens mij te verdelen in tweeën, t.w. de eerste periode van inwendige consolidatie tot een hechte eenheid en de tweede, waarin wij sociaal, cultureel en materieel de vleugels uitsloegen", zo begon de voorzitter. „In de eerste periode, die practisch eind 1948 afliep, hebben wij met zeer veel moeilijkheden te kampen gehad, waarbij er momenten voorkwamen, waarbij het leek alsof er tussen het Bestuur enerzijds en de ledenvergadering anderzijds een botsing van ideeën was, die soms veel aan een slagveld deed denken. Wanneer ik in gedachten terugblik aan b.v. de jaren 1944 en 1945, dan zie ik in de Bestuurskringen met klem de vraag naar voren dringen: komen wij er wel ooit? Zullen wij de leden wel kunnen overtuigen van de juistheid van ons standpunt? Zullen wij er wel in slagen deze groep bij elkaar te houden?

Eind 1946 kwam het dieptepunt: financieel lag de vereniging „plat-e-veld" en het heeft toen een enorme krachtsinspanning gekost haar veilig het jaar 1947 binnen te loodsen: het gelukte echter wonderwel en het meest typische is dat in januari 1947 het ledental boven de 1500 was gestegen, een aantal, noch tevoren, noch daarna bereikt. Langzamerhand kwamen wij de financiële moeilijkheden te boven, wat wij nevens een degelijk financiëel beheer van de Penningmeester en de arbeid van de wijkmeesters, danken aan de coulante houding van onze bankiers, de Maduro en Curiel's Bank.

Toen kwam echter de kwestie van de behuizing in het gedrang, omdat de huiseigenaar ons de huur opzegde. Met behulp van de overheid — de huurcommissie — en dank zij zware financiële offers — een verbouwing voor circa ƒ 3000 — slaagden wij erin de huur verlengd te krijgen tot medio 1951.

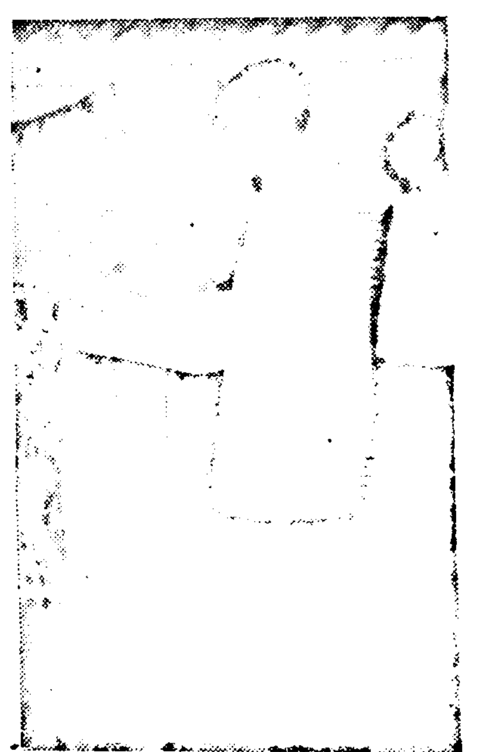
In deze eerste periode bleek echter dat de Surinaamse gemeenschap op Curacao, verenigd in JPF, het belang van een eensgezind optrekken was duidelijk geworden en bij diverse belangrijke momenten bleek telkens en telkens weer dat er een hechte band was gesmeed. Maar tevens bleek dat JPF — mede hierdoor — en door het optreden naar buiten toe — in ruime mate aan goodwill in deze Curacaose gemeenschap had gewonnen en een waardige plaats tussen andere organisaties innam, waarbij als primair gold een nauwe samenwerking met de andere bevolkingsgroepen.

Met de ingebruikneming van de nieuwe Club was een nieuwe periode ingeluid, een periode, waarbij de voorafgaande drie jaar als een overgang moeten worden beschouwd. JPF had getoond een innerlijke kracht te bezitten en tot een daad in staat te zijn, die waardering afdwong: en daar zijn wij tot vandaag nog trots op. Het betrekken van ons eigen, fraai, modern Clubgebouw, gaf een zekere mate van materiële welstand aan, gaf ons de mogelijkheden het sociaal verkeer onder de leden in ruimere mate te bevorderen en stelde ons in staat ook op cultureel gebied harder aan te pakken.

De arbeid, gedurende de laatste vijf jaren verzet, is werkelijk zeer veel: ik constateer slechts met gepaste trots een feit. De Club werd schuldenvrij gemaakt, er werd een kinderspeeltuin aangelegd en er is een sportpark geopend. In deze korte opsomming ligt zoveel werk en planning en samenwerking besloten, dat ik hiermee zou kunnen volstaan.

Ik moge hierbij aansluiten aan de woorden van gedeputeerde Morkos bij de opening van het sportpark gesproken: „Zij, die midden in het verenigingsleven staan, weten, welk een arbeid

(Vervolg zie pag. 2)

De heer Goedkoop van de Vereniging „Suriname" (Hauba) tijdens zijn toespraak in de JPF, gisteravond tijdens de receptie.

YRAUSQUIN nog niet gereed met financiering Arub. plannen

Uitlating over leningen door pensioenfonds zouden verkeerd zijn geinterpreteerd

's-Gravenhage. — De heer Juancho Yrausquin heeft aan een redacteur van het ANP medegedeeld nog niet geheel gereed te zijn met het onderwerp, waarvoor hij naar Nederland gekomen was: de financiering der Arubaanse plannen. Hij kon alleen zeggen, dat het overleg daarover met Nederlandse regeringsinstanties en met bepaalde industriëlen, voor wat betreft de vestiging van industrieën op Aruba, voorlopig bevredigend is verlopen. welke ondernemingen dit zijn, kon hij in dit stadium nog niet meedelen.

Minister Yrausquin ging nog even in op de reacties in de Antillen over zijn uitlating bij een vorige gelegenheid in een gesprek met een redacteur van het A.N.P., handelend over de ongerustheid, die volgens berichten in de Antillen zou bestaan wegens leningen bij de pensioenfondsen voor de Arubaanse plannen. „Voor deze ongerustheid — aldus minister Yrausquin bij die gelegenheid — bestaat geen enkele grond. In de berichten is de zaak gesteld, alsof de Antillianen daarover ongerust zouden zijn, doch het is slechts een bepaalde groep, welke niet is geinteresseerd in de toekomst van de Antillen en uit de Antillen alles wil halen, zonder er iets voor terug te doen", aldus minister Yrausquin op 28 juni.

Minister Yrausquin zeide gisteren, dat deze uitlating in de Antillen aanleiding gegeven heeft tot een onjuiste opvatting. Hij stelt zich voor hierop bij een andere gelegenheid nader terug te komen.

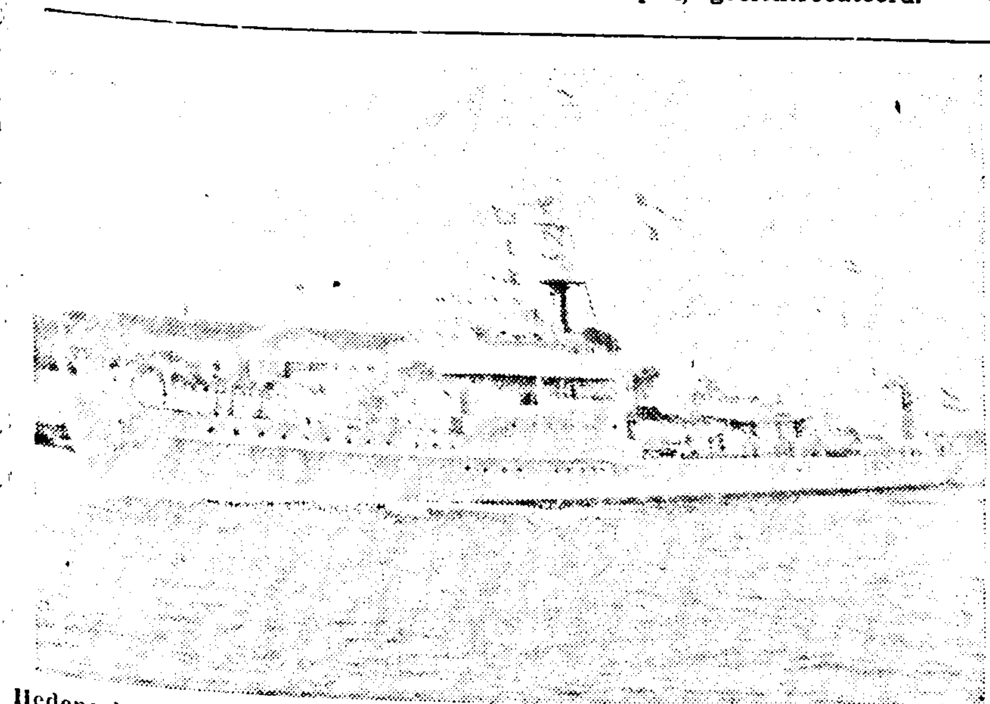
De heer Yrausquin vertrekt de volgende week, eveneens via New York, naar Willemstad.

Zeldzaam ongeluk in Z.-Afrika

Johannesburg. — Een Zuidafrikaanse boer schoot bij Durban op een vogel, die op een hoogspanningskabel was neergestreken. De man miste het dier, maar raakte twee kabels, die braken en kortsluiting maakten, waardoor het gras in brand vloog. Zijn vrouw schoot te hulp en wilde het vuur met water blussen, maar werd evenals zijn 14-jarige zoon, die ook wilde helpen, geëlektrocuteerd.

Knapen leveren dodelijk gevecht om meisje

Brindisi. — De politie van Brindisi, in Zuid-Italië, zoekt naar een 15-jarige jongen, die ervan verdacht wordt een andere jongen van dezelfde leeftijd te hebben gedood in een duel met messen onder het balkon van een meisje, wier liefde beiden opeisten. Het 14 jaar oude meisje keek verschrikt toe, terwijl de jongens beneden om haar liefde vochten. Een der knapen viel op een gegeven ogenblik met een diepe snijwonde in zijn maag op de grond en overleed vóór hij het ziekenhuis bereikte. De andere knaap liep in het gevecht ook een snee op en is vermoedelijk zwaar gewond.

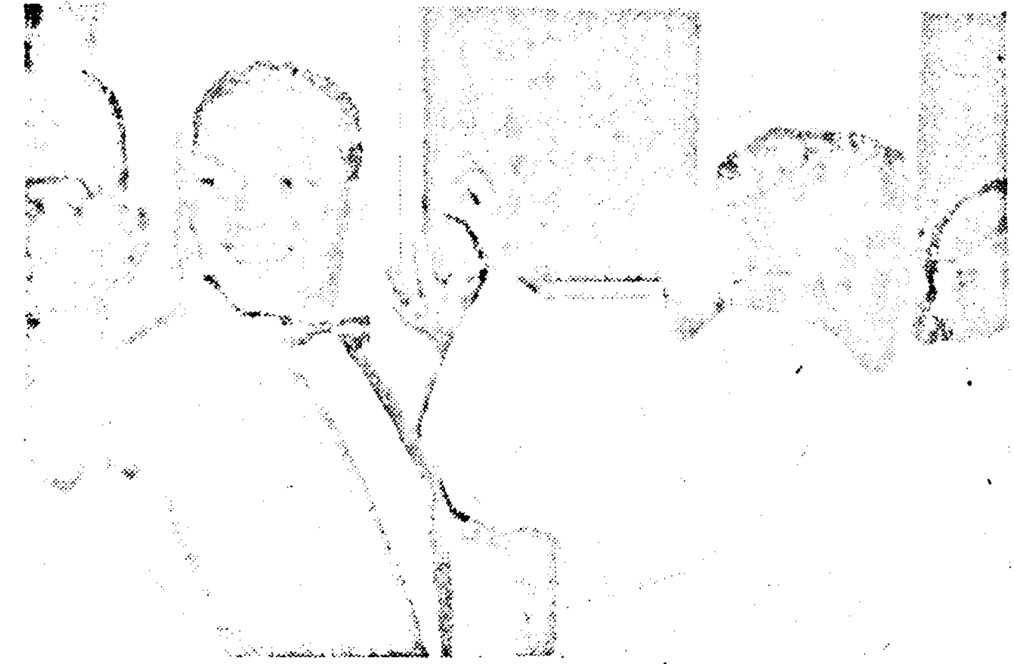

Hedenochtend omstreeks 8.20 uur voer het stationsschip „Van Speyk" (met het bord van „De Gezelligheid") onze haven binnen. De „Van Speyk" is op Curacao een oude bekende die reeds eerder dienst in de Antilliaanse wateren deed. Wij heten de bemanning hartelijk welkom, gelijk de Marineluchtvaartdienst, de gewapende macht op de Fortmuur en de Marinierskapel van Adjudant Bruul, alsmede de honderden belangstellenden langs de haven dit reeds deden bij de binnenkomst.

De heer Bos Verschuur, Mej. Bolwerk, Theo Simoons en Nettie Simoons gekiekt terwijl Mej. Bolwerk enkele geschenken aan het Voorzitters-echtpaar aanbiedt

DERDE lustrum-feest in J. P. F.

Op bovenstaande foto zien wij de bevesti ging van het geschenk van de Voorzitters van de Surinaamse organisaties, de gedenkplaat die naast de ingang van de club, binnen, een ereplaats kreeg.

(Vervolg van pag. 1)

er moest worden verzet om dit te bereiken," aldus de heer Simoons in zijn feestrede. Spreker vervolgde:

„Maar niet enkel in materieel opzicht is JPF vooruitgegaan, o, neen, de hechte band tussen de leden onderling werd verbreed en, verdiept door het versterken vande banden met de andere Surinaamse organisaties op Curacao en met onze zustervereniging op Aruba. Bij diverse acties, die om gezamenlijk optreden vroegen, bleek dit telkens weer en het bereiken van dit resultaat stemt het JPF-bestuur tot tevredenheid. Van onze kant willen wij de besturen van Harmonie, Transvaal, Athene, Dragons, SDL, Lightning en Thesos voor hun medewerking hartelijk dankzeggen. En deze dank geldt ook de Dorpscommissie Suffisant, de Canastaclub Suffisant, met wie wij — hoewel zij in de eerste plaats behoren tot de CPIM dorpsgemeenschap — ook heel nauwe en aangename relaties onderhouden.

Onze Club is mede door haar centrale ligging er a.h.w. op aangewezen daklozen op te vangen en vaak werd de Club afgestaan aan een of andere Curacaose organisatie, hetgeen wij steeds met uitzonderlijk genoegen doen.

Wij mofen echter bovenal memoreren, dat de door JPF gekweekte goodwill vooral tot uiting kwam door de houding van de Overheid t.o.v. onze vereniging. Diverse verzoeken werden met welwillendheid ingewilligd, zelfs wanneer het moeilijk ging. En onze dank hiervoor willen wij bij dit derde lustrum op Surinaamse wijze uiten.

Wij hebben namelijk vernomen, dat het Eilandsbestuur het voornemen heeft op het Julianaplein een standbeeld op te richten voor H.M. onze geëerbiedigde Vorstin. De liefde van de Surinamer voor Oranje is bekend en wij menen, dat de beeldhouwer niet enkel het standbeeld zal ontwerpen, maar tevens een ontwerp zal maken voor de omgeving, waarin het geplaatst zal worden, m.a. w. dat het aanzien van het Julianaplein zal veranderen. Dan zal dit plein opnieuw beplant moeten worden en wij vonden het een goede gedachte dit beeld, door Curacao opgericht, te doen omringen met Surinaamse planten. Wij hebben ons daartoe tot de Regering van Suriname gewend met de vraag, of het mogelijk was voldoende typisch Surinaamse planten aan ons te zenden om dit park te beplanten. De Minister van Landbouw, Veeteelt en Visserij antwoordde niet enkel bevestigend, maar zelfs in enthousiaste zin en het verheugt ons, Mijnheer de Gezaghebber, thans aan U en het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curacao te mogen aanbieden het beeld van H.M. de Koningin te plaatsen in een omgeving van typisch Surinaamse planten, om op deze wijze te demonstreren onze ver bondenheid in het Koninkrijk der Nederlanden.

Niet enkel van de Overheid, ook van de Directies der grote Maatschappijen, van de pers en de radio ondervindt JPF in ruime mate medewerking. Van deze plaats uit wil ik hiervoor onze warme dank betuigen.

De regering van Suriname heeft vaker en op duidelijke wijze van haar waardering voor onze arbeid doen blijken. Wij mogen slechts memoreren het feit dat ondergetekende in januari 1954 werd erkend als vertegenwoordiger der Surinamers in de Nederlandse Antillen en dat de regering zich bij diverse gelegenheden heeft doen vertegenwoordigen. Heden vertoeft in ons midden en het is mij een aangename plicht U, mijnheer de vice-premier van Suriname beleefd te verzoeken aan de Raad van Ministers bij Uw terugkeer onze diepe erkentelijkheid hiervoor te willen overbrengen. In zijn welkomstwoord heeft onze onder-voorzitter dit reeds aangestipt:

ik moge hierbij deze woorden van dank nogmaals dik onderstrepen.

Voor de steun, waarde leden, die wij ook in het afgelopen verenigingsjaar wederom van U mochten ontvangen, hetzij als lid van een of andere Commissie, hetzij als eenvoudige bezoeker van de Club, betuig ik U, mede namens mijn mede leden, onze hartgrondige dank. En in deze dank wens ik te betrekken de echtgenoten der bestuursleden en der diverse commissie-leden, die hun man heel vaak missen moeten in de huiselijke kring, omdat de JPF-taak hen roept en hen opeist; ik wens hun te bedanken voor het grote offer, hun echtgenoot af te staan aan de vereniging, teneinde het werk naar behoren te doen.

Er kwamen in het afgelopen jaar vele nieuwe leden bij: reeds de toename gedurende de laatste vijf maanden bedraagt 208, en weer ligt een 40 tal aanvragen te wachten op behandeling. Ons ledental ligt dan ook tegen de 1300 aan, waarbij helaas een deel op de speciale ledenlijst geboekt staat, t.w. de lijst van leden, die vier of meer maanden achterstallig zijn met hun contributie. Want het bestuur is heel streng met het toepassen van het reglement en ik wens dan ook hulde te brengen aan die leden, die al deze jaren stipt hun contributie op tijd betalen.

Tegenover een toename staat steeds weer een verlies van leden. In deze 15 jaar ontvielen ons velen, die wij begeleidden naar hun laatste rustplaats. Het drai bakka na hoso was hun niet gegund. Ik verzoek U staande deze in den Heere ontslapenen te herdenken met een minuut van stille aandacht. ...... Ik dank U."

De voorzitter betuigde verder nog zijn dank aan de beschermheer van de vereniging J.P.F., Shon Cai Winkel, die helaas wegens ziekte verhinderd was aanwezig te zijn. Shon Cai, die meerdere malen getoond heeft een waar vriend van de Surinamers te zijn, heeft gistermorgen van het Bestuur van JPF een fraaie bloemenmand ontvangen met de hartelijke gelukwensen voor zijn vereniging. De heer Simoons besloot:

„Moge het ons gegeven zijn met de hulp van de Almachtige, steeds die wegen te bewandelen, die ons het werk licht maken, die wegen, die het zekerst leiden tot het gestelde doel: de onderlinge band steeds sterker te maken en de band met de overige Rijksgenoten steeds hechter aan te halen.

Want slechts zo zullen wij, als waarachtige Surinamers, deze taak met een gerust geweten kunnen leggen op de schouders van onze kinderen, zullen wij de overtuiging kunnen hebben te hebben gearbeid in de geest van het Surinaamse Volkslied, waarin staat:

Recht en waarheid te betrachten
Zeedlijk rein en vroom en vrij
Al wat slecht is te verachten,
Dat geeft aan ons land waardij.

En in al ons handelen moeten wij trachten te geven aan ons land waardij."

De heer Bos Verschuur verzocht nu het woord te mogen geven aan de Vice-Premier van Suriname, Zijne Exc. W. Smit, die maandag j.l. op Curacao arriveerde.

De heer Smit zeide dat de dankwoorden van de heer Simoons voor zijn komst naar de Antillen eigenlijk overbodig waren. Het spreekt immers vanzelf, dat men in Suriname gehoor geeft aan de uitnodiging om hier te komen. Spreker beschouwde het als een eer dat hij werd afgevaardigd om de Surinaamse Regering hier op de Antillen bij het feest van de Surinaamse vereniging te vertegenwoordigen. Over de aanbieding van de Surinamers aan het Eilandsbestuur (de planten voor het prakje op het Julianaplein, waar het standbeeld van Koningin Juliana zal verrijzen) zeide de Surinaamse minister, dat zijn regering gaarne een gedeelte van de onkosten op zich wilde nemen.

De volgende spreker was de heer R. E. Goedhoop, secretaris van de Vereniging „Suriname" van Aruba, die namens de voorzitter sprak.

De secretaris van de Arubaanse Vereniging „Suriname" zeide o.m.:

„Dat ik hedenavond hier in Uw midden het woord voer en niet onze voorzitter, de heer J. d'Aguiar, ligt in het feit, dat onze actieve voorzitter helaas wegens ziekte verhinderd is hier aanwezig te zijn. Hij verzocht mij echter zijn welgemeende gelukwensen over te brengen aan bestuur en leden, hetgeen ik dan ook bij voorbaat doe, teneinde het straks niet te vergeten. Hij hoopt echter zaterdag a.s. wel in Uw midden te zijn, zodat hij persoonlijk nog zijn felicitaties kan aanbieden.

En als ik nu rondkijk in dit prachtig versierde clubgebouw, dan zie ik niets dan vrolijke en lachende gezichten, een teken van vreugde. Hoe kan het ook anders! Blij zijn wij allemaal, omdat vandaag voor U allen een dag is waarop gij terecht feest viert. Immers het 15 jarig bestaan vieren is niet voor elke vereniging weggelegd. In onze samenleving worden er vele verenigingen opgericht, doch velen is geen lang leven beschoren.

De gedachte, die zowel op Curacao als op Aruba ontstond in het bange oorlogsjaar 1941 om een vereniging voor Surinamers op te richten werd bewaarheid. Een merkwaardige coincidentie was het, dat gelijktijdig en geheel los van elkaar deze gedachte bij onze landgenoten in Curacao en Aruba opkwam. Een vereniging moest het bindmiddel zijn voor de honderden Surinamers op de beide eilanden. En Uw vereniging J.P.F. bestaat dan vandaag 15 jaar en daarvoor hulde aan uw initiatiefnemers. In deze 15 jaren heeft J.P.F. getoond haar bestaan waardig te zijn, een vereniging, die door diverse bevolkingsgroepen zeer hoog wordt geacht. Is het dan te verwonderen, dat deze groepen J.P.F. niet alleen beschouwen als een vereniging waar de Surinamers op gepaste wijze afleiding vonden in het clubgebouw, doch dat sinds jaren is in gezien, dat het streven er op gericht is steeds de grootst mogelijke gastvrijheid te verlenen aan de andere groepen om daardoor een betere harmonie te scheppen tussen de verschillende op dit eiland woonachtige burgers? En in dit streven zijt gij wel geslaagd. Deze vereniging heeft talrijke hoge gasten uit binnen- en buitenland in haar clubgebouw mogen ontvangen in die 15 jaren en heeft daarnaast de gevoelens, vervat in de artikelen 2 en 3 van haar statuten, op levendige wijze vertolkt.

J.P.F. is nu uitgegroeid tot een vereniging, die de toets der critiek glansrijk kan doorstaan en het is met zekere trots, dat de Surinamers op Curacao spreken over hun vereniging J.P.F. en over hun bestuur. Want trots zijn de leden ook, op hun bestuur met aan het hoofd hun onvermoeibare voorzitter de heer Th. Simoons.

J.P.F., wij danken U voor de vele goede wenken, die gij ons gaf. Wij zeggen U dank voor de leerrijke conferenties, die in onze bestuursperiode plaats vonden en vooral de harmonische sfeer waarin deze besprekingen geschiedden.

Tot slot beschouw ik het als een buitengewoon grote eer bij Uw derde lustrum namens de vereniging Suriname te Aruba aan U, zeer geachte beschermheer, U geacht bestuur en U allen, feestvierende leden, onze welgemeende gelukwensen aan te bieden bij het bereiken van deze mijlpaal."

De heer Bos Verschuur bood hierna aan de heer en mevrouw Simoons een klein geschenk aan als blijk van dankbaarheid van de leden. De heer Simoons ontving een sigarettenkoker.

Hierna betraden acht voorzitters van de met de JPF samenwerkende Surinaamse organisaties het toneel. De Voorzitter van Spes Patriae sprak de JPF toe met enkele welgekozen woorden en schonk de JPF een gedenkplaat, die met acht schroeven aan de muur bij de ingang werd bevestigd. De voorzitters draaiden er elk een schroef in. De conferencier Bos Verschuur gaf een ooggetuigeverslag van de bevestiging van deze plaat, achter in de zaal..

Hierna sprak de heer Van Kanten, de oud-secretaris van de JPF, die op uitnodiging van de vereniging JPF uit Suriname overkwam om de feestelijkheden met zijn aanwezigheid luister bij te zetten. „Over het algemeen heeft de laatste spreker het niet gemakkelijk," zo begon de heer Van Kanten op rustige toon. „De prominente sprekers die mij voorgingen hebben mij reeds al het gras voor de voeten weggemaaid. Maar ik heb toch nog enkele pijlen op mijn boog; weest niet bang, het zijn liefdespijlen", zo sprak de heer Van Kanten, Srpeker verhaalde van zijn vertrek van Curacao; hoe hij wist hier eenmaal terug te zullen komen, „want wie eenmaal op Curacao is geweest, komt hier altijd eens terug". De ere-gast, die op buitengewone wijze van zijn enorme woordenschat gebruik maakte en door zijn grappige manier van optreden de zaal deed schateren, bracht hulde aan de eerste voorzitter van JPF, Dr Wicks. Vervolgens zette hij de huidige voorzitter, Theo Simoons, in het zonnetje. Ook mevrouw Simoons werd in de hulde betrokken. „Daarstraks, toen mevr. Simoons op het toneel geroepen werd, zuchtte zij heel diep „O, gosh", zo zeide de heer Van Kanten. „Zij zal nog een keer „O, Gosh" moeten zuchten, want ik verzoek haar met de Voorzitter nog even op het toneel te willen komen". aldus de heer Van Kanten. Uit naam van alle leden van de JPF bood hij aan het echtpaar JPF Simoons een prachtige Gero-cassette tafelzilver aan. „Maar ik ben nog niet klaar", riep Van Kanten uit. En hij ontpakte een enorm vergroot portret van de Voorzitter, dat door Fischer werd gemaakt, Het moest een plaatsje krijgen naast de trap die naar boven, naar het kantoor van de voorzitter leidt.

Aan het officiële gedeelte kwam hiermede een einde en de stoelen gingen aan d kant. De beide top-bands van Curacao, Lluvia Musical en Estrellas del Caribe, die hadden gestreden met elkaar om op deze avond te spelen en toen maar besloten samen de dansuurtjes te verzorgen, boden nog de gelukwensen ana en namen toen de leiding van de avond over. Op uitstekende wijze brachten zij met hun muzikaal kunnen er de stemming in. Tot laat bleef men in de prima verlochte club, met een heerlijk glaasje Parbo Bier. Door bemiddeling van de fa. J. A. J. Sprock had de Amstelbrouwerij in Suriname namelijk 15 kartons bier geschonken aan de JPF. Dat men er dankbaar gebruik van maakte, behoeft geen betoog.

Ook de „Amigoe di Curacao" wil tenslotte de beste en hartelijkste wensen aan de Surinaamse vereniging aanbieden ter gelegenheid van dit derde lustrumfeest.

GESLAAGD

Willemstad. — De uitslag van de examens voor de akte L.O. **Handwerken voor Meisjes**, gehouden op Curaçao van 9 tot en met 11 juli en 12 tot en met 14 juli luidt als volgt:

Geëxamineerd: 20 kandidaten; geslagd 20, t.w. de dames B. A. Albertoe, L. P. Bakker, C. E. Bergonje, I. E. Cardenas, A. V. Coeriel, M. Dennert, F. Eckmeyer, E. de la Fuente—Samuels, N. I. Foendoe, F. A. W. Moor—Holleman, W. J. Jansen, J. E. Kleijn, T. A. Marchena, J. B. Martina, Y. S. Meyer, R. E. Plantijn, V. G. Regales, G. H. van Riel—Meijerink, M. W. Souman—Netenboom en M. G. J. Willems—Bromet.

TAFELTENNIS

De laatste wedstrijden om het Asiento wisselbekertoernooi zullen in het gymnastieklokaal van de Schroederschool te Negropont worden gehouden, aanvang 20.00 uur. Er staan nog enkele zeer spannende partijen op het programma. De voorzitter van de Sportvereniging Asiento zal na afloop der wedstrijden de prijzen aan de winnaars uitreiken. Belangstellenden al of niet tafeltennissers zijn van harte welkom.

Balletdanseres Maria Huisman naar Suriname

Amsterdam. — De balletdanseres Maria Huisman, tot nu toe verbonden als soliste aan het Nederlandse Opera Ballet, zal in opdracht van de Sticusa naar Paramaribo gaan om één jaar de balletcursussen van het Cultureel Centrum Suriname te leiden. Zij volgt Titia van Teeseling op, die twee jaar in Paramaribo heeft gewerkt en thans om gezondheidsredenen naar Nederland terug gaat.

Paramaribo. — Eind van deze maand zal de LTT te Suriname een radiobaken in bedrijf stellen t.b.v. de lucht- en scheepvaart. Het baken zal dag en nacht signalen uitzenden. Op het ogenblik wordt het gemonteerd.

Tschumie voor orientatiereis naar Nederland

Willemstad. — Naar wij vernemen, zal de voorzitter van de Nationale Havenarbeiders Bond, de heer R. M. Tschumie, alhier zich op 31 juli as. per ms. „Ganimedes" van de KNSM naar Nederland begeven, om zich aldaar op het terrein van de arbeidsverhoudingen te oriënteren.

Adj. BRUUL neemt afscheid van Curacao

Willemstad. — Het marine sanatorium fonds, dat is opgericht door marinepersoneel ter bestrijding van de tuberculose onder haar gezinsleden, organiseert op woensdag 25 juli as. te 20.00 uur een culturele avond in het theater Roxy. Hierbij treedt op de zo welbekende marinierskapel N.A. onder leiding van de adjudant-muzikant Bruul. Dit is tevens het afscheid van genoemde adjudant Bruul van het Curaçaose publiek in verband met zijn vertrek naar Nederland.

Eveneens zal optreden mej. Inez Thieme met haar ballet met muzikale begeleiding van Edgar Palm.

Als bijzonderheid kunt u luisteren naar het mariniers koor „Suffisant" onder leiding van de heer Noldus. Tevens zingt zij muzikaal begeleid door de marinierskapel onder leiding van adjudant Brull.

Ook verleent de heer Carlos Sillié met zijn dansgroep medewerking.

Houdt derhalve deze avond vrij. Door uw opkomst steunt u de bestrijding van de zo gevreesde T.B.C.

PAUS OVER AUTOMATISERING

Vaticaanstad. — Z. H. Paus Pius heeft er op aangedrongen dat de katholieken de voordelen van de automatisering zullen toejuichen en dat zij de problemen, die er het gevolg van zijn, zoals werkloosheid, zullen bestuderen.

De Paus deed dit in een brief, die hij liet schrijven aan de "Drieenveertigste Franse Sociale Week", die dinsdag te Marseille is begonnen.

„Nautilus" legt 50.000 mijl af zonder nieuwe brandstof in te

Washington. — Gisteren is te Washington bekend gemaakt dat de atoom-onderzeeboot "Nautilus" op 20 juni reeds 50.000 mijl had afgelegd zonder nieuwe brandstof in te nemen.

De "Nautilus" is de eerste onderzeeboot ter wereld die door atoomkracht wordt voortgedreven.

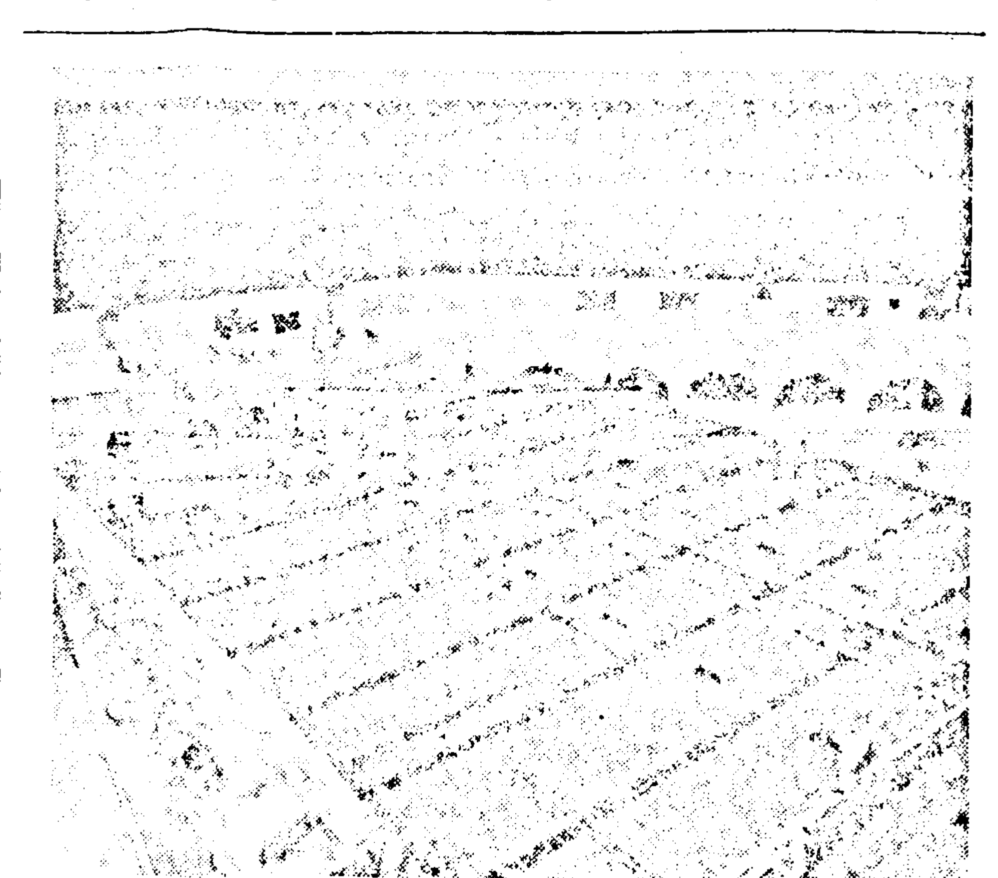
Het Indonesische parlementslid dr Sahar heeft de regering verzocht de contrôle op de uitvoer van wilde dieren te verscherpen, aangezien een toenemend aantal tijgers, slangen en mensapen via Singapore uit Sumatra

Voor de vele blijken van deelneming bij het overlijden van onze echtgenoot en vader betuigen wij langs deze weg aan allen onze oprechte dank.

Mevr. de Wed.
T. H. ELEAZER-MOY
en kinderen.

Basketball-wedstrijden

Willemstad. — Hedenavond worden de basketballwedstrijden in het J.P.F.-Sportpark voortgezet. De junioren Cas Cora komen uit tegen EDL.-junioren, terwijl daarna senioren Dragons het tegen senioren SDL zullen opnemen.

Gistermorgen bracht de Eilandsraad van Curacao een bezoek aan Hotel El Curacao, waarvan de aannemers thans de eerste verdieping met beton storten. Fred Fischer klom in de 40 m hoge kraan en maakte deze mooie opname. Op de Fortmuur de Eilandsraadleden en leden van de directie van „El Curacao".

Oprichtingsvergadering Tafeltennisbond

Willemstad. — Naar wij vernemen zal op dinsdag 24 juli a.s. de oprichtingsvergadering gehouden worden van de Curaçaose tafeltennis Bond, des avonds om 8 uur in club J.P.F. Behalve de bestuursverkiezing zullen tevens de conceptstatuten aan de vergadering worden voorgelegd. Hiertoe zijn de tafeltennis clubs van ons eiland reeds door het voorlopig bestuur uitgenodigd.

Het voorlopig bestuur, bestaande uit de heren O. Bennet, D. J. Groenhof. C. F. Zwier, F. M. Clarinda, J. Vierveyzer, H. Ch. Slengard en H. Maduro heeft zich voor bestuursfuncties beschikbaar gesteld. Tegencandidaten kunnen tot vrijdag a.s. bij de heer D. J. Groenhof, CPIM hotel worden opgegeven, en moeten ondersteund zijn door 5 verenigingen. Gezien de grote activiteit, welke de laatste jaren op tafeltennisgebied heerst, en gezien het succes dat de tafeltennisclub Asiento heeft gehad met haar wisselbeker competities, geloven wij dat een overkoepelend orgaan op tafeltennis gebied wel in een behoefte kan voorzien. Vooral de regeling van het Curaçaos kampioenschap en de organisatie van clubcompetities is een aangelegenheid welke bij uitstek door de Tafeltennisbond aangepakt worden. Het voorlopig bestuur, dat reeds veel voorbereidend werk heeft verzet hoopt op een goede opkomst ter vergadering.

Engeland wint derde test-match

Leeds. — De derde testmatch tussen Engeland en Australië, welke te Leeds is gespeeld, is door de gastheren gewonnen met 1 innings en 42 runs, Zowel Engeland als Australië hebben een wedstrijd gewonnen terwijl de derde gelijk eindigde.

Uitgeweken Hongaars vliegtuig wordt teruggegeven

Wenen. — Een woordvoerder van het Hongaarse ministerie van buitenlandse zaken heeft verklaard dat de West-Duitse regering ten aanzien van een Hongaars passagiersvliegtuig dat op 13 juli in West Duitsland door studenten gedwongen werd te landen, zeer behulpzaam is geweest. De Hongaarse autoriteiten hebben gevraagd het vliegtuig terug te geven, de passagiers en bemanningsleden die dat wensen gelegenheid te geven terug te keren en Hongaarse deskundigen toe te staan het vliegtuig terug te halen. Al deze verzoeken derden ingewilligd — aldus de woordvoerder.

Tien inzittenden die terugwillen worden deze week in Boeda-Pest verwacht Negen anderen hebben asyl in de Bondsrepubliek aangevraagd.

Paramaribo. — Het Surinaamse Welvaartsfonds in likwidatie heeft Sf. 2500 voor de exploitatie van de Volksmuziekschool geschonken gevolgd door een jaarlijks subsidie van Sf. 10.000.

AGENDA

WEST-END
„Street Bandits"; 19.00 en 21.00 uur.
CINELANDIA
„Musica, Escuelas y amor" 19.00 uur 21.00 uur „Under the Red Sea"
ROXY:
„Run for cover"; 19.00 en 21.00 uur
CARIBE:
„Atlantic City Honeymoon" en „Case of the express delivery"; 20.00 uur.
ROYAL
„The Damp Buster"; 20.00 uur.

SURINAME

Surinaams minister krijgt bezoek van inbrekers

Paramaribo. — Dezer dagen drongen inbrekers de woning van minister A. Faverey van Volksgezondheid binnen. Ze bleken tot zelfs in de slaapkamer te zijn geweest zonder dat de minister het gemerkt had. De heren hadden de telefoonleiding vernield. De minister vermiste niet veel.

Enkele dagen later publiceerde het ochtendblad De Tijd een briefje dat het had ontvangen, getekend door een werkloze tevens communist die schreef dat aan alle ministers zulke bezoeken zullen worden gebracht en dat er zelfs brand gesticht zou worden.

De ervaring heeft geleerd dat deze briefschrijverij niet serieus behoeft te worden genomen. Alle regeringen hebben tot dusver zulke epistels anoniem toegezonden gekregen en de pers wordt er geregeld op vergast, om maar te zwijgen over de briefjes die politici te verwerken krijgen.

Vertoning Russische documentaires in Suriname verboden

Paramaribo. — De regering heeft de vertoning verboden van twee Russische documentaires over het bezoek der Sovjet-leiders aan India en over een jeugdfestival te Boekarest, ofschoon de filmkeuringscommissie tot twee keer toe de films had goedgekeurd. „Het Nieuws" kon zich met het verbod niet verenigen, opmerkend dat als Suriname voor deze communistische propaganda moet bezwijken en zich door deze films communistisch moet gaan tonen, men daaruit moet begrijpen dat Suriname dan niet nu communistisch is geworden maar het reeds eerder was en alleen maar nu het toont.

Veel sollicitanten voor Surinaams vrouwelijk politiekorps

Paramaribo. — Dezer dagen verscheen in de Surinaamse kranten een oproep voor een in te stellen vrouwelijk politiekorps. Er kwamen 138 sollicitaties binnen, waaronder een groot aantal van dames die reeds in een goede betrekking zitten. Er is een bepaald aantal plaatsen beschikbaar en er is geen leeftijdsgrens gesteld. De rekruten zullen in augustus in opleiding worden genomen. Deze week is de keuring der sollicitanten begonnen.

Laatste eindexamens Middelbare Landbouwschool in Suriname

Paramaribo. — Op 16 juli begonnen voor de laatste maal de eindeexamens van de Middelbare Landbouwschool die dit jaar wordt opgedoekt. schatkist is goedkoper uit als beursalen met huisvestingskosten naar Nederland stuurt, dan wanneer school in stand wordt gehouden. leerlingen die dit jaar de overgangsexamens met goed gevolg afleggen zullen naar Nederland worden gezonden. kandidaten voor het eindexamen len, ingeval zij niet slagen, het gend jaar nog een kans krijgen.

Surinaamse Volkskredietbank koopt pand

Paramaribo. — De Surinaamse Volkskredietbank, momenteel gehuisvest een gebouw op het erf van het Postkantoor, heeft een belendend pand gekocht om er een eigen gebouw op te zetten. Voorlopig zal het echter hier blijven, want de bank heeft dezer dagen juist bij gebrek aan liquide middelen besloten geen leningen boven Sf. 1000 meer toe te staan.

LONDENS COMMENTAAR

Het staat een ieder vrij het als bijgeloof te verwerpen, maar wij geloven in de Wet van Wallace. En als wij tot voor kort niet geloofd hadden in deze wet van de coïncidentie, zouden wij ons nu genoopt hebben gezien ons ongeloof prijs te geven. Want wij hebben haar wederom in werking gezien. Deze keer gold het, kort na elkaar, pieren en kaas. Op twee juni van het huidige jaar stortten wij op deze plaats ons gemoed uit over pieren, zulks in verband met een vreemde vergelijking tussen de Britse badplaats Brighton en de Franse badplaats Cannes. Twee dagen later verscheen een bericht in de pers dat de pier van Sheerness te koop was. Zoals wij eerder hebben opgemerkt, beschouwen wij onszelf als een groot pierenkenner. Maar ondanks alles wat wij over pieren weten, was dit voor het eerst van ons leven dat wij een pier te koop zagen aangeboden. En dit op zichzelf zou voor ons meer dan voldoende aanleiding geweest zijn om deze dag te zegenen en hem glorie te heten. Maar even glorieus als dit nieuws, was een zin welke wij vonden in het bericht waarmee The Times der wereld kond deed dat er een pier te koop was. Deze zin luidde: „Er schijnt geen vast afzetgebied te bestaan voor tweedehands pieren". Alleluja! (The Observer, die op zondag altijd een kleine bloemlezing publiceert van de meest treffende uitlatingen van de week, nam zeer terecht en tot onze grote dankbaarheid, deze kostelijke zin op). Maar wij waren nog lang niet uitgepierd. Op zeven juni, vijf dagen nadat wij met onze antennes hadden aangevoeld dat het leven tijdelijk in het teken van de pier zou staan, bracht The Times een hoofdartikel („fourth leader") geheel gewijd aan pieren. En op 11 juni bracht hetzelfde blad, dat duidelijk onze hartstochtelijke belangstelling deelt voor teleurgestelde bruggen, een verslag van het openen van een nieuwe pier in Swansea. Zelfs zonder wat ons overkwam op het gebied van kaas, zouden wij na een zo opmerkelijke samenloop van omstandigheden geloofd hebben in de Wet van Wallace.

Het smadelijk einde

Het hoofdartikel van The Times, dat geheel gewijd was aan pieren, verscheen voordat bekend werd dat een ondernemende mijnheer en zijn ondernemende echtgenote de pier van Sheerness hadden gekocht om hem aan mootjes te klieven voor brandhout. Dit verklaart het begin van het artikel, omdat hij ons des te meer verheugt, gezien het smadelijk einde, dat het deftigste dagblad van Engeland onze mening deelt dat pieren beschouwd dienen te worden als een ernstig onderwerp. De aanhef, somber van weedom over de vergankelijkheid aller dingen, luidde: „Het smadelijk eind dat alle dingen wacht — de asse van Caesar en Alexander, benut om gaten te dichten in een muur, en het deftige dagblad van gisteren gebruikt om de kachel aan te maken of, een nog beschamender lot, te dienen voor het verpakken van gebakken vis met frieten — is iets dat men moeilijk niet een weinig mee te leven met en verdriet te gevoelen voor de oude pier te Sheerness, die een onzekere toekomst tegemoet gaat en waarvoor tot heden geen koper is gevonden op de tweedehands markt. Weliswaar zijn pieren niet langer wat ze geweest zijn, maar evenals zo vele andere dingen, zijn ze dat nooit geweest." Onze [illegible] vervolgde met te reminiscenderen over de pieren van zijn eigen jongensdagen en over het [illegible] effect „van de holle, gewichtige klank van je eigen voetstappen op de planken". Doch wij zien ons tot onze oprechte spijt genoopt met de anonieme schrijver van The Times van mening te verschillen over de inborst van pieren. Hij geeft als zijn opinie dat pieren in wezen goedaardig van aard zijn. Wij zijn het hiermee niet eens en blijven de mening toegedaan, die wij hierboven eerder uiteen hebben mogen zetten, dat pieren een [illegible] inborst bezitten. En de schrijver in The Times moet zelf enige twijfels gekoesterd hebben, want hij geeft toe dat pieren op regenachtige dagen soms een sinistere indruk konden maken. Maar wij menen dat de regen slechts helpt om de ware aard van de pier te onthullen. De pier, de langgesteelde braadpan en badgastenbakker, die ogenschijnlijk zo onschuldig ligt te blakeren in een zomerse zon, werpt het masker af zodra de regen komt en het najaar. Dan onthult de ijzeren ellendeling zijn ware aard als zelfmoordallee en lijkensteiger. Hoedt u voor pieren, hebben wij altijd gezegd en zeggen wij nog heden.

Vier dagen later kwam hetzelfde vooraanstaande blad terug op het onderwerp van pieren. Het bracht een verslag van een speciale correspondent over de opening van een nieuwe pier in een plaats in Wales, een plaats met een naam die als het ware om een pier schreeuwt, Mumbles. Dit artikel begon eveneens met een volzin, die verdient voorgoed aan de vergetelheid ontrukt te worden. „Ofschoon de gouden eeuw voor pieren voorbij is", intoneerde het bericht — en alle koorknapen barsten uit in gezang — „heeft Wales opnieuw het recht bevestigd van de landrot over de diepte te mogen wandelen door te Mumbles een pier te bouwen, welke vijfenzeventigduizend pond sterling heeft gekost". Dit is het soort zin waartoe een rechtgeaard persoon wordt geïnspireerd als het gaat over pieren. Het blad vermeldde dat de oude pier van Mumbles drie jaren geleden gesloten was, omdat zij een dusdanige graad van seniliteit had bereikt, dat badgasten zich niet langer veilig voelden op de piereplanken. Met onmiskenbare weemoed vermeldde het blad, dat de nieuwe pier al te functioneel van aard was en geheel verstoken was gehouden van alle mechanische amusementen die geacht worden thuis te horen op pieren. En waren geen groene kijkkastjes aangebracht, zoals men die elders op Engelse pieren vindt. En die voor een stuiver Engelands meest opwindende kijkspel wenst te zien, blijve verre van Mumbles. Die verlangt te zien Wat De Butler Zag vindt te Mumbles geen baat.

Ruig gelijk Ezau

Indien de pieren de weldenkende lezer niet hebben bewogen ons geloof in de Wet van Wallace te delen, zal, naar wij durven aannemen, de kaas hem wellicht overtuigen. Een vriend van ons, die weet hoezeer wij lijden, omdat wij nauwelijks meer durven hopen het Engelse volkskarakter te doorgronden, heeft ons uit medelijden een theorie aan de hand gedaan, die ons niet slechts ten zeerste boeit, maar die ons ook heeft geïnspireerd tot een geheel nieuwe en uiterst veelbelovende ethnologische studie. Deze vriend, een hoogst beminnelijk Engelsman, gelooft namelijk, dat de kaas welke een land voortbrengt meer onthult omtrent de volksziel dan enig ander nationaal produkt. Hij zelf verklaarde, dat een half pond Edammer hem meer had bijgebracht omtrent de ware aard van het Nederlandse volk dan enig handboek had kunnen doen of een bezoek van vier weken. Misschien zullen anderen deze theorie vergezocht of zelfs ongerijmd vinden. Maar op het ogenblik, waarop onze vriend zijn theorie uiteenzette, dachten wij aanstonds aan Leidse kaas en, als in een plotseling visioen legde zich voor ons de Leidse volksziel open. (Wij dachten ook aan Limburgse kaas!) En wie zal durven ontkennen dat de Gruyère, goudkleurig, rijk aan romige en lichtelijk vochtige gaten — „een traan in elk oog", zoals dat onder kenners heet — zwaar en rond, en droog onder de korst, meer onthult over de Zwitserse volksaard dan menig geleerd betoog? En wie, die in Italië is geweest, zal het niet met ons eens zijn, dat de Bel Paese, de Gorgonzola en vooral de Parmezaanse karakteristieken vertonen, die men weervindt in de bevolking van dit liefelijke land?

Wij besloten dan ook onverwijld te beginnen met een uitvoerig studieprogram, dat wij om louter hedonistische redenen al veel eerder hadden willen beginnen, doch dat wij nu op wetenschappelijke gronden in ernst ter hand zouden nemen. Wij zouden de vluchtige Engelse volksziel besluipen via Engelands ongewoon rijke schat aan kaasvariëteiten. Maar er was een kleine moeilijkheid. Er is een Engelse kaas, geheten Double Gloucester, waarvan ons kenners hadden verzekerd, dat hij door geen enkele Engelse kaas werd overtroffen, behalve misschien door een Blue Cheshire of een Blue Vinney. Maar ondanks al ons zoeken waren wij er sedert het eind van de oorlog nimmer in geslaagd Double Gloucester te bemachtigen. En met deze nobele kaas wilden wij onze studie beginnen, opdat niemand later, als wij de resultaten van onze kaasstudie publiceren, er ons van kan beschuldigen, dat wij vooringenomen waren tegen de Engelsen dank zij het feit, dat wij onze ethnologische studie begonnen waren met inferieur studiemateriaal.

meer onthult omtrent de volksziel.

Het geluk wachtte, zoals altijd, om de hoek. Wij gingen de grootste winkel van Brompton Road binnen, vast besloten ons geluk op de proef te stellen. Met vaste tred liepen wij toe op de kaastoonbank en zeiden tot de bediende: „Een pond Double Gloucester", alsof het de gewoonste zaak van de wereld was. En, alsof het de gewoonste zaak van de wereld was, sneed de bediende kalm en waardig een stuk van een oranje-gele kaas en overhandigde ons dit ingepakt zonder enig uitzonderlijk ceremonieel. En zo geraakten wij voor het eerst van ons leven in het bezit van een stuk Double Gloucester en konden onze studiën aanvangen.

„Kaas", zo dachten wij bij onszelf, „straalt boven de einder van deze gezegende dag." En wij wisten met zekerheid, dat Wallace, zoals altijd, zijn plicht zou doen. Hij dééd zijn plicht. Met onze gulden vondst onder de arm wandelden wij in Brompton Road binnen in een koffie-inrichting om er lafenis te zoeken. Hier troffen wij tot onze verrassing een van de directeuren van de Unilever met wie wij een babbeltje maakten. Hij vertelde ons, dat zijn firma een groot pakhuis gekocht had. „En wat dacht u dat we in dat pakhuis vonden?" vroeg hij. Wij antwoordden dat wij in de verste verte niet konden gissen wat grote firma's plegen te vinden in grote pakhuizen. „Ratten?" waagden wij schuchter. Neen, een grote Parmezaanse kaas, die, naar een onderzoek had uitgewezen, daar had gelegen van voor de oorlog. Hij was hard als een kei en koninklijk van Parmezaanse smaak. Wij likten onze lippen en waren jaloers. En dachten bij onszelf: „Wallace heeft weer gelijk gekregen."

Van dat ogenblik af waren wij er vast van overtuigd, dat de dag niet ten einde zou gaan zonder dat nogmaals de kaas in ons leven zou treden. En zo geschiedde. Nauwelijks hadden wij het noenmaal beëindigd en voor het eerst van ons leven Double Gloucester gegeten voor studiedoeleinden, en nauwelijks hadden wij onze eerste kaasanalyse van het Engelse volkskarakter genoteerd voor ons eerlang te publiceren boekwerk, toen wij geheel onverwacht tussen onze papieren een heel oud citaat tegen kwamen. Het dateert uit de zestiende eeuw en is een vertaling van een oud Latijns versje van de hand van Thomas Cogan. En dat ging over kaas. En hier zette men zich schrap, want er is soms in woorden een glorie die overweldigt: „Dat wil zeggen" aldus de goede Thomas, „dat kaas niet wit behoort te zijn als sneeuw, noch vol ogen zoals Argus, noch oud als Methusalem, noch vol wei en geween („full of whey and weeping") zoals Maria Magdalena, noch ruig zoals Ezau, noch vol vlekken zoals Lazarus." Zo geschiedt het in dit leven volgens de Wet van Wallace. Wij weten het. Wij hebben er kaas van gegeten.

De pier, de langgesteelde braadpan.

TOM POES en de Daadsteller

2511 — Heer Bommel en Tom Poes keken het robotje verbaasd na. Het was toch wel een behulpzaam kereltje — en ik hoop niet, dat we hem beledigd hebben!"

„Men kan een robot niet beledigen", zei Tom Poes, „nee, ik denk dat hij naar zijn baas gaat!"

„Z-zijn b-baas?" vroeg heer Bommel verblekend.

„Natuurlijk!" riep Tom Poes uit. Hij begon achter het ijzeren mannetje aan te draven en heer Ollie volgde aarzelend. Zo'n machineventje werkt natuurlijk nie alleen. Er moet iemand zijn, die hem gemaakt heeft en dat is natuurlijk de bewoner van deze geheimzinnige ruïne!"

De robot ging echter niet naar de oude bouwval. Hij verdween plotseling in de grond — en toen om Poes dichterbij kwam, zag hij dat er een groot gat n de bodem gegraven was. Nieuwsgierig boog hij zich daar over heen en staarde nu in een grote ruimte die door een paar lampjes flauw verlicht werd. Het bleek een kelderachtig gewelf te zijn. Er stonden allerlei vreemde toestellen en een klein oud manneje was er bezig om het hoofd van het robotje los te schroeven.

„Hij moet kunnen praten, natuurlijk" prevelde de grijsaard.

„Dom, dat ik daar niet aan gedacht heb. Dat komt er van wanneer men zo'n klein denkraam heeft — men vergeet zo veel!"

Hij trok de ijzeren schedel van de romp en keek naar binnen.

„Kijk kijk", hernam hij mompelend. „Ik heb hem spontaan reagerende donalen met nimonen van de derde graad gegeven — niet als een echt mens: Ik heb er zelfs aan gedacht om hem van krobbels te voorzien en toch heb ik het praten vergeten! Ongelofelijk dom!" „Maar dat is Kwetal, de breinbaas!" dacht Tom Poes, met grote verbazing naar de drukke doenig kijkend.

Honderd jaar katholieke wezenzorg op de Ned. Antillen

V.

In 1916 werd herhaaldelijk gepraat over de situatie op Santa Rosa, maar het tijdstip viel niet gunstig. Tilburg was druk bezig met een ingrijpende verandering in de Congregatie van de Fraters zelf en dit nam alle aandacht in beslag. Het gebeurde nu dat in 1916, op 8 September, Frater Radulphus tot algemene Overste van de Fraters werd gekozen in Nederland. Mgr. Vuylsteke had het niet beter kunnen treffen. Frater Radulphus beloofde zijn uiterste best te zullen doen, wist inderdaad alle moeilijkheden successievelijk te overwinnen en het resultaat was dat de Fraters in November 1917 bij het vertrek van de Paters Salesianen het weeshuis zouden overnemen.

De plannen om ook de zorg voor verwaarloosde jongens op zich te nemen, verkeerden toen nog in een beginstadium. Toch werd reeds in December 1919, na de oprichting van de St. Vincentiusstichting de eerste verwaarloosde jongen in het weeshuis te Santa Rosa opgenomen.

Intussen waren nog andere plannen in een vergevorderde stadium gekomen. Het Seminarie van Scherpenheuvel, dat reeds achttien jaar had leeggestaan, wist Mgr. Vuylsteke van Mgr. Silva, Bisschop van Merida, over te nemen met de bedoeling daar het jongensweeshuis van Santa Rosa en het tehuis voor verwaarloosde knapen te vestigen. In de loop van de maand juli werd het weeshuis van Santa Rosa met de ambachtschool naar de plantage Scherpenheuvel overgebracht, waar door meerdere ruimte die de gebouwen boden, gemakkelijker gehoor kon worden gegeven aan de talrijke aanvrage tot opname van voogdij- en regeringskinderen, zodat daar reeds op 1 januari 1920 behalve de wezen. 23 van dergelijke jongens aanwezig waren. Aan de bestaande werkplaatsen werden nog toegevoegd een drukkerij, een boekbinderij en een bakkerij.

Waar dit opvoedend werk zich zo gunstig ontwikkelde werd reeds in 1920 door het bestuur van dit jongensweeshuis een verzoek om ondersteuning bij het Gouvernement ingediend voor de kosten van het aanschaffen van de gereedschappen, die nodig bleken voor de inrichting van de ambachtschool. Daarop werd door de Gouverneur een post van f 23.800 voor dat doel op de wenselijkheidsbegroting van 1920 geplaatst. De oude geest was echter nog niet uit de Koloniale Raad geweken. Afgezien van het feit dat men algemeen overtuigd was dat de ambachtschool in een dringende behoefte voorzag, betreurden de meeste leden het toch, zoals uit de algemene beschouwing blijkt, dat het Gouvernement dit onderwijs op de schouders van anderen liet rusten, vooral waar nu weer het ambachtsonderwijs in handen werd gegeven van personen of corporaties, waarover in het algemeen controle zeer moeilijk is. Onderwijs moet Staatszorg zijn, zo redeneerde de meerderheid. Wie er belang bij heeft een gedeelte van deze zorg over te nemen, moet daarvan al de gevolgen dragen. Niet alleen zag men in het algemeen niet gaarne dat particulieren zich met een deel van de Staatszorg belasten, doch vooral had men er bezwaren tegen dat zoveel werd overgegeven in één hand, n.l. van de Missie. Men betreurde het dan ook, dat het Bestuur in deze niet meer diligent was geweest.

Gelukkig heeft deze houding aan het instituut van Scherpenheuvel geen bizonder nadeel toegebracht. De inrichting ontwikkelde zich geleidelijk terwijl op de duur ook meerdere subsidie de inrichting in staat stelde meer werkobjecten te zoeken. De opleving van nieuwe industrieën op Curaçao verschafte ook aan Scherpenheuvel nieuwe werkgelegenheden. Zo werd in 1923 een krachtwindmolen aangeschaft, die een looierij, wasserij, graanmolen en machinerieën voor betonwerk dreef. In 1927 kwam een geheel nieuwe afdeling voor machinale houtbewerking tot stand, terwijl ook de bekende afdeling voor repareren en opspuiten werd genomen.

Voor een buitenstaander valt het dikwijls moeilijk te begrijpen wat een zorg en opoffering zulk een gesticht met zich meebrengt, vooral waar het hier gaat om een inrichting waar wezen, voogdij- en regeringskinderen te samen zijn ondergebracht. In de loop van de jaren werd een uitbreiding en modernizering van het gesticht weer noodzakelijk. In 1936 werd er een geheel nieuwe vleugel aangebouwd, kwam er een splitsing tussen grote en kleine jongens tot stand en verrees er een moderne kapel. Heel klein begonnen, heel groot uitgegroeid, is er permanent gebrek aan plaats. Steeds opnieuw bestaat er behoefte aan uitbreiding. In 1955 werd besloten tot de oprichting van een geheel nieuw filiaal te Barber, hetgeen later veranderd werd in Soto. Dit gebouw zou klaar geweest zijn op 1 september 1955!

Honderden jongens werden in de loop van de jaren door Scherpenheuvel opgenomen, wisten zich tot bekwame handwerkslieden op te werken, die na het verlaten van de inrichting ruim hun brood konden verdienen en waarvan velen hun redding naar ziel en lichaam aan de Fraters te danken hebben.

M. D. Latour O.P.

Oudheidkundige vondsten in het hart van Sicilië

Palermo. — Een oudheidkundige expeditie heeft onlangs in het hartje van Sicilië opzienbarende vondsten gedaan. Ongeveer driehonderd kostbare albasten graftomben zijn hier blootgelegd, die voorwerpen van bijzondere waarde voor de wetenschap bleken te bevatten: lansen, huidkrabbers, albasten reukflesjes, amforen en andere vazen.

Deze opgravingen van mei en juni onthulden een van de grootste bewoonde centra uit de voorhistorische periode tot aan de stichting van het Romeinse rijk. Maar tot op heden heeft men in het centrum van Sicilië nog geen stad thuis kunnen brengen, die reeds van het eind der zesde eeuw voor Christus af een dergelijk typisch Grieks stempel droeg. De pracht van haar gebouwen en de praal van de albasten graftomben zijn nog niet vaker aangetroffen in de Griekse en Siciliaanse wereld.

Met financiële steun van overheid en toeristische instellingen zal men het onderzoek voortzetten.

Twee vliegtuig-ongelukken in Argentinie: 24 doden

Buenos Aires. — In Argentinië kwamen gisteren door twee vliegtuigongelukken 24 mensen om het leven terwijl zes verwondingen opliepen. Een DC-3 van de Aerolineas Argentinas, die met 18 inzittenden op weg was van Buenos Aires naar Tucuman stortte in de provincie Cordoba neer en verbrandde. Alle inzittenden, onder wie twee vrouwen en een kind, werden gedood.

Het andere ongeluk betrof twee Gloster Meteors van de Argentijnse luchtmacht, die in de lucht met elkaar in botsing kwamen en in een dichtbevolkte buitenwijk van Buenos Aires neerstortten op een arbeiderswoning en een Tehuis voor Oude Mannen. In dit tehuis verloren zes mensen het leven terwijl vier mensen zwaar gewond en twee lichtgewond werden.

De beide piloten wisten zich in veiligheid te brengen met hun parachutes.

Noodlanding voor denkbeeldige bom

New York. — Een vliegtuig van de Amerikaanse luchtvaartmaatschappij United Airlines heeft, met zesendertig passagiers aan boord, in Nevada een noodlanding gemaakt, nadat iemand de maatschappij telefonisch had medegedeeld, dat zich bij de bagage van zijn vrouw een bom zou bevinden. Er werd na de gelukte noodlanding in de bagage n i e t s gevonden.

Noorse en Zweedse geleerden zullen Russische collega's vergezellen, wanneer deze laatsten binnenkort tussen Spitsbergen en Groenland wetenschappelijke onderzoekingen op de Noordpoolzeeen gaan verrichten.

Australië heeft formeel de souvereine en onafhankelijke status van Marokko erkend, aldus heeft de Australische regering bekend gemaakt.

CONTROVERSE rond Témoignage Chrétien

Dominicanen werken weer mee

In de grootscheepse campagnestrijd die bepaalde uiterst rechtse politieke bladen momenteel tegen het Franse katholieke weekblad „Témoignage chrétien" voeren, verscheen dit blad deze week voor de eerste keer sinds enige maanden weer met een artikel van een Dominicaan, pater Carré, bekend predikant en oprichter van de „Revue des Jeunes".

Enige maanden terug nam de magister-generaal der paters Dominicanen tijdens zijn visitatiereis door Frankrijk de beslissing, dat twee paters in verband met de conflicten der priester-arbeiders hun medewerking aan bepaalde dag- en weekbladen zouden staken. Ook nam pater Henry, directeur van „La Vie Spirituelle" in diezelfde tijd zijn ontslag als medewerker aan het forum van Témoignage chrétien, welke functie hij destijds op verzoek van de provinciaal der Paters Dominicanen te Parijs, Ducatillon, had aangenomen.

Het lijkt waarschijnlijk dat de Dominicanen weer aan Témoignage chrétien mogen meewerken op voorwaarde, dat zij geen vaste rubrieken verzorgen en de schrijvers telkens wisselen. Deze beslissing is daarom des te merkwaardiger omdat de verschillende Franse bisschoppen zich dezer dagen fel hebben gekeerd tegen enige rechtse bladen, die Témoignage chrétien aanvielen. Deze bladen gingen zelfs zo ver, dat zij een veroordeling van Témoignage van de bisschoppen eisten en ten minste een verbod het katholieke blad zondags aan de kerken te verkopen.

Praags dirigent krijgt asyl in Engeland

Londen. — Vojtech Vogel, de dirigent van de opera van het Praagse nationale theater, die op 23 mei uit Oost Berlijn naar West Berlijn kwam, is in Londen aangekomen, waar hij politiek asyl heeft gevraagd. Zijn Engelse vrouw en twee kinderen waren reeds in Engeland.

Hij heeft voorlopig een verblijfsvergunning voor een jaar gekregen.

Weer Cyprioot ter dood veroordeeld

Nicosia. — De 18-jarige Griekse Cyprioot Chrysosomos Panayi is ter dood veroordeeld wegens het werpen van een bom naar een barak van de Britse militaire politie te Famagusta op 13 mei. Het is de eerste keer, dat het doodvonnis is uitgesproken wegens dit vergrijp. Ingevolge de bepalingen van de noodtoestand is het werpen van bommen met de dood strafbaar. Panayi is de negentiende Cyprioot, die ter dood veroordeeld wordt sinds de verzetsactie in april vorig jaar uitbrak. Twee van hen zijn reeds opgehangen.

Saigon. — Ba Coet, de 32-jarige leider van de opstand der Hoa Hao secte, die wegens moord en plundering ter dood werd veroordeeld, is kort na zonsopgang in het openbaar in Cantho, 150 mijl ten Zuid Westen van Saigon, door middel van de guillotine terechtgesteld.

BRUILOFTSMARS

door

R. A. DICK

(4)

Hoeveel zou het kosten, een vliegtuig te huren? Ze sloot het venster en ging naar de schoorstenmantel, waarop een rose spaarvarken stond, dat ze twaalf jaar geleden van tante Cora had gekregen. Het was nu zo vol, dat het laatste geldstuk, dat ze er had ingestopt, uit de gleuf omhoog stak. Ze had al dikwijls op het punt gestaan de spaarpot te slopen en iets te kopen voor het geld, dat het varkentje zo trouw voor haar had bewaard. Maar als het er op aankwam, kon ze het toch niet over haar hart verkrijgen; het was net of je een trouwe metgezel vermoordde uit winstbejag.

Maar dit was iets anders, overwoog ze, terwijl ze het spaarvarken van de schoorstenmantel nam; dit was een offer voor een goed doel. Niet, dat ze het goed kon aanzien, ze hield haar ogen stijf dicht, toen ze het varkentje op de houten vloer gooide, naast het kleedje, dat voor haar bed lag. De geldstukken rolden naar alle kanten door de kamer. De kop van het varkentje was heel gebleven en ze borg hem in haar kousenla, de andere scherven gingen in de prullenmand. Toen begon ze het geld op te rapen. Ze legde het op haar bureautje, sorteerde het in stapeltjes en toen ze alles geteld had, bleek het samen vierentwintig dollar en drie cent te zijn, een heel bedrag voor zo'n klein spaarvarkentje, maar vast niet genoeg om een vliegtuig te huren! Maar ze bezat nog meer. In de la van haar schrijfbureau had ze nog een tiendollarbiljet, dat ze op haar achttiende verjaardag van haar grootvader had gekregen en de twaalf dollar, die ze als baby-sitter bij mevrouw Betts had verdiend. Ze had dat geld eigenlijk willen gebruiken voor een trouwcadeau voor Ken, een mooie schemerlamp met een beschilderde kap. Maar ja, als hij wilde hebben, dat ze op zijn bruiloft kwam, zou hij nog wat op die lamp moeten wachten. Zesenveertig dollar was geen kleinigheid om aan een vliegtocht van tweehonderd mijl te besteden...... en zou het vliegtuig wachten, om haar weer naar huis te brengen?

Nou ja, daar hoef ik me nog niet in te verdiepen, voordat ik weet of het me wegbrengt, dacht Rose-Ann, terwijl ze het geld in haar schrijftafella borg.

Zoals in een bepaalde landstreek soms aardlagen van verschillend karakter voorkomen, zo was ook de stad Pabscot Bay in New England in „lagen" gebouwd.

Op de heuvel stonden de huizen van de welvarende burgers, aardige, lichtgekleurde villaatjes met rood, blauw of groen schilderwerk en keurig onderhouden grasvelden, in lommerrijke lanen. Sommige van die huizen in de Kastanje-, Iepen-, Esdoorn- en Acacialaan waren nog uit de vorige eeuw, toen Pabscot Bay beroemd was om zijn werven, waar prachtige zeilschepen werden gebouwd. Maar door de komst van stoom- en motorvaartuigen, waren de scheepswerven langs de kust vrijwel overbodig geworden en de enige overgeblevene was die van William Prynme, die kleine zeiljachten en kotters bouwde.

Wat lager dan de villawijk, maar boven de Hoofdstraat, lag de brede Franklin Avenue, met de kerken van drie gezindten, lagere en middelbare scholen, het stadhuis en de openbare leeszaal.

Dan kwam de Hoofdstraat met al haar vele winkels en beneden, aan weerskanten van de spoorlijn, had je de schoenen- en de conservenfabriek, het station, de bioscoop en een massa kleine, rode en gele moderne huisjes.

Nog lager, aan de overkant van de Pabscotrivier, die verderop in zee uitmondde, was de voorlaatste gordel, met een paar hotels, een dancing en een gezellig winkelstraatje, waar alle denkbare soorten visgerei, van de eenvoudigste schepnetjes tot de mooiste werphengels werden verkocht en 's zomers bovendien badpakken, strandschoenen, emmertjes, scheppen en souvenirs.

Vlak aan zee en alleen door een plankenpaadje van het strand gescheiden, stonden de kleurig geschilderde vacantiehuisjes en langs de monding van de rivier lag, omringd door oeroude, verweerde vissershutten, de scheepswerf van William Prynme.

Maar het woonhuis van de Prynmes stond bovenop de heuvel in de Larikslaan, een gezellig wit huis, met rode dakpannen, een groene deur, groene luiken en een brede veranda. William Prynme's grootvader, destijds de grootste scheepsbouwer van Pabscot Bay, had het huis laten bouwen. Hij had Henry, zijn enig kind, naar de Harvard-universiteit gestuurd om hem eerst te laten studeren, alvorens bij hem in de zaak opnam. Maar toen Henry terugkwam, had hij allerlei revolutionnaire ideeën, hij wist precies te zeggen, hoe de kerf moest worden beheerd, wat er wel en wat er niet moest worden gebouwd en wat er tot nog toe allemaal verkeerd was geweest. Er was een hooglopende familietwist ontbrand, waarbij tante Deborah resoluut voor Henry op de bres had gestaan. En het gevolg was geweest, dat de jonge Henry met financiële hulp van zijn tante een van de kleinere werven had overgenomen en daar kleine jachten en kotters was gaan bouwen, omdat hij voorzag, dat daar nog wel vraag naar zou zijn, wanneer de schoeners, die zijn vader bouwde, door stoomschepen waren vervangen.

Hij trouwde laat en tante Deborah, die, nadat hij zijn ouderlijk huis had verlaten, zijn huishouding had verzorgd, had er vermoedelijk wel het hare toe bijgedragen, dat hij zo lang vrijgezel was gebleven. Henry was al over de veertig, toen hij een jong meisje, dat voor de zomermaanden naar Pabscot was gekomen, ten huwelijk vroeg en binnen de week met haar trouwde, in de afwezigheid van zijn tante die in Boston een congres bijwoonde van een van de vele verenigingen, waarvan zij lid was.

Niemand was getuige geweest van tante Deborah's eerste ontmoeting met het jonge echtpaar, dat een lange huwelijksreis naar Canada had gemaakt. Maar het leek wel, of alle drie de Prynnes onmiddellijk daarna een soort winterslaap waren begonnen en of de jonge mevrouw nooit meer helemaal uit haar staat van verdoving was ontwaakt. Zij was volgens de trouwfoto een allerliefst bruidje geweest, maar op de foto, ter gelegenheid van de doop van haar zoon William, een jaar later, stond ze achter tante Deborah, die de baby tegen haar van gitten fonkelende boezem geprangd hield en staarde wazig en lusteloos voor zich heen, alsof ze tegen haar wil uit haar slaap was gehaald en nog niet helemaal goed wakker. Zo weinig leven sprak er uit dat tengere figuurtje met het smalle gezichtje, dat niemand eigenlijk erg verwonderd was, toen Laura Prynne een paar maanden later kou vatte longontsteking kreeg en stierf.

Veel vreugde had de jonge vrouw in haar huwelijk niet beleefd, want tante Deborah was, hoewel zij de welvendheid in acht nam, ijzig en op een afstand jegens haar ongewenste aangetrouwde nicht, ofschoon deze haar moederplicht zo prompt had vervuld, of misschien juist daarom. Want tante Deborah was er nu eenmaal van overtuigd, dat van een dergelijk huwelijk nooit iets goeds kon komen en zij was er de vrouw naar, om liever gelijk te hebben in het ongeluk, dan ongelijk in het geluk.

Dat ze het nieuws, dat haar zestienjarige achterneef van huis was weggelopen en was gaan varen, zo laconiek had opgenomen, kwam dan ook voornamelijk doordat zij blij was, dat ze alweer gelijk had. Als zoon van zo'n moeder had hij eigenlijk best eerst zijn vader kunnen beroven, alvorens er vandoor te gaan. Het was niemand duidelijk, waarom de arme Laura ook al min of meer de schuld kreeg, dat Henry tegen het einde van de eerste wereldoorlog aan de griep stierf, toen William alweer op de werf terug was, met een uitstekende staat van dienst bij de marine en eervol ontslag, vanwege een ernstige verwonding van zijn been. Maar de oude dame hield voet bij stuk en bleef ieder onheil dat niet alleen haar eigen familie, maar zelfs de wereld trof, hardnekkig toeschrijven aan Henry's overhaaste huwelijk.

Vandaar, dat ze ook allesbehalve vriendelijk geweest was tegen Myra Kendrick, toen William haar als zijn aanstaande vrouw aan haar voorstelde, ofschoon Myra uit een oude, welgestelde familie in Pabscot Bay kwam en het jonge paar eerst over een jaar zou gaan trouwen.

(Wordt vervolgd)

Pommy

Pommy — want zó had Nel het aardige hondje, dat zij op haar verjaardag van oom Henk gekregen had, genoemd — was heel slim. Als het school was, zat hij elke morgen al om half twaalf voor de deur op haar te wachten, en als hij zijn kleine vriendin zag aankomen, holde hij haar tegemoet. Zij gingen dan samen naar huis terug, terwijl Nel vrolijk babelde en Pommy blaffend om haar heen sprong.

Pommy vond het vreselijk, dat Nel elke dag zo lang wegging. Maar er was iets, dat hij nog veel, veel erger vond. Toen het vacantie was, had Nel haar lekkers trouw met hem gedeeld, en nu kreeg hij lang zoveel niet meer. „Een hond mág niet snoepen!" zei Nelleke's moeder altijd. En als Pommy dan maar blééf janken, voegde zij er bij:

„Nee, Pom.... het kán niet, werkelijk niet! Van koekjes en chocolaatjes word je ziek! Ga maar prettg buiten spelen, hoor!"

Op een morgen, toen Nelleke's moeder dit wéér gezegd had en Pommy met treurige oogjes voor de huisdeur zat, kreeg hij plotseling een idee.

„Gek, dat ik daar nog niet eerder aan gedacht heb!" kefte hij vrolijk. „Ik doe het, ja, ik doe het hoor! O, o.... wat zal ik nú kunnen smullen!"

Toen Pommy dit gezegd had, sprong hij open rende vrolijk blaffend naar de overzijde van de straat. Daar was de winkel van meneer Timmers, de kruidenier. Pommy ging dadelijk op zijn achterpootjes zitten en zijn voorpootjes hield hij keurig voor zijn borstje, net zoals Nel hem had geleerd.

Er was toevallig niemand in de winkel, en meneer Timmers, die met zijn bediende achter de toonbank stond, zag hem dadelijk.

„Kijk, daar heb je Tommy!" zei de aardige man. „Ja, Nelleke is naar school en zij kan nu niet met je spelen, hè? Lust je een biskwietje?"

Pommy's slimme, bruine oogjes straalden van pret. „Wif! Wif!" blafte hij. „Wof! Wof! Wof!" En toen sprong hij de winkel in.

„Ik versta je wel!" lachte de kruidenier. Hij opende een blik, dat op de toonbank stond, nam er twee biskwietjes uit en gaf ze aan Pommy.

„Wif! Wof!" riep het slimme hondje blij. Hij sprong een paar keer in het rond, terwijl hij vrolijk wispelstaartte. En toen vloog hij de winkel uit.

De lekkere biskwietjes waren in een ommezien verdwenen, en toen.... wel, toen zat Pommy op het trottoir voor de winkeldeur van meneer Van Houten, de slager.

„Kijk eens, Kees! Wat zeg je wel van zo'n kunstenmaker?" zei hij tegen zijn knecht. „Is dat Pommy van Nelleke niet? Geef hem maar eén flink stuk leverworst. Of lust je dát niet, kleine baas?"

Leverworst! Pommy's bekje al open en zijn tong kwam al voor de dag. Leverworst was nog veel, véél lekkerder dan biskwie!

„Kif! Kif! Kef! Kef!" riep Tommy blij. Hij sprong de winkel in en danste van blijdschap in het rond.

„Hier, stouterd!" lachte Kees. Hij sneed een flink stuk leverworst af en wierp het Pommy toe. Deze ving het behendig op, maar hij legde het dadelijk naast zich zeer.

Toen ging hij wéér op de achterpootjes zitten. Hij keek naar de baas en toen naar de knecht, en zijn bruine oogjes straalden van pret.

„Kif! Kif! Wof! Wof" zei Pommy.

„Ik versta je wel niet, maar ik begrip je toch!" lachte meneer Van Houten. „Je bent een brave beleefde hond! Je mag morgen wéér een stukje komen halen, hoor!"

„Grrrr.." knorde Pommy, wat zoveel betekende als „Alstublieft!" Toen nam hij het stuk worst in zijn bek en ging vrolijk naar buiten.

Pommy deed zijn ogen dicht, zo smulde hij. En toen de worst opgepeuzeld was, wel, toen huppelde hij naar de hoek van de straat. Daar was de winkel van meneer Groen, de banketbakker.

Meneer Groen was niet in de winkel, maar juffrouw Greetje, het aardige, jonge verkoopstertje, wel. Pommy zat weer op zijn achterpootjes voor de deur, en zij zag hem dadelijk.

„Och, die snoes heeft zeker honger!" Juffrouw Greetje hield veel van dieren, en zij knikte eens tegen Pommy. „Maar.... wij kennen elkaar, is het niet? Je bent het hondje van Nelleke! Zal ik eens kijken, of ik wat lekkers voor je heb? Maar je moet eerst een pootje geven, hoor!"

Dat wil ik wel tien keer doen! dacht Pommy. Hij stak juffrouw Greetje eerst zijn linker- en toen zijn rechtervoorpootje toe. Dat hij éérst zijn rechterpootje had moeten geven, ja, zó slim was Pommy nog niet.

„Je bent een schat!" zei juffrouw Greetje. En toen zij dit gezegd had, gaf zij Pommy een heerlijk stukje botersprits en een grote, dikke flik.

„O, moe.... ik vindt het zo vreselijk!"

Nel stond bij de tuindeur en zij keek met tranen in de oogjes naar haar hondje, dat stil en lusteloos in zijn mandje lag.

„Ik vrees, dat het arme dier heel ziek is", zuchtte moeder. „In twee dagen heeft hij nu al niets gegeten.... niets! Ik geloof, dat ik eens met hem naar de dierenarts ga! Maar ik begrijp het eigenlijk niet! Hij heeft vanmorgen wel een uur buiten gespeeld."

„Maar ik begrijp het wél!" Vader was in de kamer gekomen en lachte eens. „Pommy heeft te veel gesnoept! Daarom eet hij niet!"

„Nee, maar nu vergis je je, hoor!" zei moeder. „Pommy snoept helemaal niet! Ik geef hem nooit iets!"

„Ja, dat weet ik wel", zei vader. „Maar zoëven sprak ik meneer Timmers, de kruidenier. Pommy zit iedere morgen en middag, zo mooi als hij maar kan, voor de winkeldeur.... net zo lang, tot hij wat lekkers krijgt. En dat doet hij óók bij meneer van Houten en meer Groen! Pommy eet al dagenlang bijna niets anders dan koekjes, chocolaatjes en stukjes worst."

„Maar dat is verschrikkelijk!" zei moeder verdrietig.

„Het is werkelijk méér dan erg!" stemde vader toe. „Als Pommy beter is, moet hij weg! Ik zal proberen hem te verkopen. Een hond, die zulke lelijke dingen doet, houd ik niet!"

Pommy lag doodstil in zijn mand. Zijn ogen waren gesloten en zijn maagje deed zo'n pijn, dat hij onophoudelijk kreunen moest. Het arme, domme dier probeerde een beetje te slapen, maar telkens moest hij aan de biskwietjes, de koek..es, de leverworst en de chocolaatjes denken, en dan rilde het. Pommy kon maar niet begrijpen, dat hij al die dingen zo lekker gevonden had.

Pommy kon geen koekjes en chocolaatjes en worst meer zien.

Nelleke stond op. Zij ging naar vader toe, klauterde op zijn knieën, en met haar mondje heel dicht bij zijn oor vleide zij:

„Vader, als Pommy nu eens nóóit meer snoept, mag hij dan bij ons blijven?"

„Ja...." zei vader, „als Pommy dát deed.. Maar ik vrees.."

Met een sprongetje stond Nelleke weer op de grond. Zij ging naar Pommy, knielde bij hem neer en sloeg haar armpjes om zijn hals.

„Pommy...." begon zij zacht. „toe, zeg maar gauw, dat je nooit meer zo stout zult zijn! Ik zou het zo heerlijk vinden, als je bij mij bleef...."

Het arme, domme hondje kwam langzaam overeind. Het kreunde zacht en likte Nelleke's handje.

„Pommy heeft mij beloofd, dat hij nooit meer zo stout zal zijn!" lachte Nelleke blij. „En hij zal woord houden.... dát weet ik wel!"

Of de kleine Pommy dat nu werkelijk beloofde, ja, dat weet ik **niet**. Maar meneer Timmers en meneer van Houten zagen hem nooit meer voor hun toonbanken, en meneer Groen al evenmin.

Juffrouw Greetje vond dit helemaal niet prettig, maar Nelleke was dol-, dolblij, omdat Pommy nu natuurlijk bij haar bleef.

Invulraadsel

1		O			A	A	
2			O		O		A
3	A			I	A	A	
4		A		I	A	A	
5	O			O		E	
6		I				A	
7		A	A			E	

Dat ziet er raar uit, hè? Maar als je eenmaal weet wat je er mee moet doen, dan valt het nogal mee! Je moet in dit vierkant zeven woorden zetten. Van links naar rechts op iedere regel één woord. De klinkers heb ik er al voor je ingezet en die moet je laten staan waar ze staan. Het moeten woorden zijn van de volgende betekenis:

1. Een man, die een uniform draagt en zijn land verdedigt.
2. Je kunt het eten en drinken en het smaakt wat lekker!
3. Een jongensnaam.
4. Een grote aap.
5. De naam van een maand.
6. De naam van een dag.
7. De naam van een stad

RINKE de lijfeigene

Neefje Eric Beeldsnijder heeft woord gehouden en stuurde het verhaal „Rinke de lijfeigene" aan onze kinderkrant. Het is een vervolg-verhaal.

Dat was een spektakel geweest, die Maandagmorgen, toen Rinke, de jonge Friese lijfeigene, midden op het land de dikke Dodo, de gehate hofmeier, met diens eigen zweep een pak ransel had gegeven, dat hem nog weken lang heugde.

Niemand had een hand uitgestoken om die dikke Dodo te helpen. In een weide kring hadden de andere lijfeigenen toegekeken en bij elke striemende slag, die de koppige Fries op de rug van de over de grond rollende Dodo deed neerkomen, hadden de omstanders gejuicht van vreugde. Dat pak slaag kwam hem toe, dubbel en dwars. Wat was er toch gebeurd? Rinke en de anderen werkten als slaven op het land van de wrede heer Wouter van Veenendaal. Zelf kon heer Wouter natuurlijk geen toezicht houden op het werk zijner slaven; daarvoor had hij de dikke Dodo als hofmeier in dienst genomen.

En deze Dodo nu was het, die door Rinke bont en blauw was geslagen. Dodo was gehaat. Nooit zag men hem zonder zijn zweep. Als de troep lijfeigenen 's morgens naar het veld ging, liep Dodo er achter en dreef ze als een kudde schapen met zijn zweep voor zich uit. Ging er een van hen, vermoeid door het trekken van de zware ploeg, even zitten om op adem te komen, direct schoot Dodo toe en onder een regen van slagen joeg hij de stakker weer voort. Geen wonder, dat alle slaven voor hem kropen. Als Dodo zich maar in de verte vertoonde, verstomden hun gesprekken en begonnen ze zenuwachtig snel te werken. Dodo genoot dan; hij zou dat slavenvolkje wel leren wat werken was. Heer Wouter kon tevreden zijn over zijn hofmeier.

Toen Rinke kwam, veranderde dit. Rinke was krijgsgevangen gemaakt en om zijn jeugd en zijn forse gestalte door heer Wouter gekocht. In Friesland was hij een vrij man geweest, maar nauwelijks op de burcht van zijn nieuwe meester aangekomen, werden hem zijn lange, blonde lokken afgeknipt en werd hem gezegd, dat hij voortaan precies had te doen, wat Dodo hem gebood. Met zijn vrijheid was het gedaan; van nu af aan zou hij, zeventienjarige vrije Fries, slechter behandeld worden dan het rijpaard van heer Wouter.

Geen wonder, dat Rinke dit niet verdroeg.

Van de eerste dag af ging het tussen hem en Dodo verkeerd. Rinke keek frank en vrij voor zich en sloeg zijn ogen voor niemand neer, waarop Dodo dit brutaliteit noemde. Rinke vond, dat de manier, waarop Dodo liet ploegen, ouderwets was. Dodo had woedend gezegd, dat een slaaf alleen maar werken moest en niet denken. Denken, dat zou hij, Dodo wel doen.

En toen Rinke na een week of vier voor het eerst kennis maakte met de zweep, ging hij zich daarover beklagen bij heer Wouter. Hij deed zijn werk goed en wenste daarom niet als een hond afgeranseld te worden. Doch heer Wouter had daarom gelachen en bevolen de koppige Fries eens een extra lesje te geven. „Vijftig zweepslagen voor die schelm", had hij geroepen. Na de dertigste slag had men Rinke bewusteloos moeten dragen, maar zijn verzet was niet gebroken. Dodo voelde zich nu sterk. Die koppige Fries zou zich nu wel tweemaal bedenken voor hij weer bij heer Wouter ging beklagen, dacht hij.

En van dat ogenblik af begon Dodo Rinke het leven zuur te maken door het bedenken van allerlei plagereitjes. De jongen verdroeg dit schijnbaar kalm, maar inwendig kookte hij soms van woede.

(Wordt vervolgd)

Brief van Tante Corry

Beste neefjes en nichtjes,

Heeft Tante Corry in het verleden steeds erop moeten aandringen medewerking van jullie te mogen ondervinden, thans wordt zij overladen met verhaaltjes, versjes en — laat het jullie niet verwonderen — foto's. Een stuk of vijf aardige foto's kwamen binnen en veel neefjes en nichtjes beloofden nog een foto te zullen sturen.

Vanwege de vele brieven, die ontvangen zijn, zal Tante Corry maar aanstonds met de beantwoording daarvan beginnen. De brieven zijn afkomstig van: Irving Pocornie (nichtje Irving maakt tante erop attent, dat zij geen jongen is, al doet de naam aan een jongen denken!); Carmen Nijbroek (deze week beginnen wij met je verhaal!); Porina de Palma, Henna Nijbroek (nichtje Henna, je broertje Frans mag gerust ook lid worden, hoor!); Lucy van der Loos (nichtje Lucy's naam ontbrak in de vorige puntenlijst, ofschoon zij 90 punten had gehaald. Deze week heb je dan de 100 bereikt!); Otmar Curiel (neefje Otmar, je zusjes Mayra en Jeannette mogen natuurlijk meedoen. Nog gefeliciteerd met je verjaardag en aan ons aanstaande nichtje Jeannette bij voorbaat gelukgewenst met je verjaardag op 21 juli e.k.!); Edmé Gersie (nichtje Edmé, hartelijk bedankt voor je tekening. Wat kan je toch leuk tekenen!); Lilian René; Joyce Stuurland gaat met haar familie voor twee maanden op reis. Goede reis en een spoedig weerzien toegewenst!); Magda Wolfert (nichtje Magda heeft hersengymnastiek (verkoudheid) opgelopen. Beterschap, Magda!); Silvia Wolfert (je verhaal vindt tante Corry erg leuk. Een volgende keer krijgt het beslist een plaatsje!); Richard Maduro (het nieuwe neefje Richard is 12 jaar oud en stelt zich gaarne voor aan de neefjes en nichtjes. Wat lief van je moeder, wat zij tante Corry toestuurt. Zoals je zelf terecht opmerkt, moet de winnaar(es) het boek bij de redactie komen afhalen!); Jean-Louis van Opstal (het is jammer, dat wij een van onze trouwe puzzelaar-schrijvers op 29 juli gaan verliezen. Neefje Jean-Louis vertrekt namelijk voorgoed naar Holland. Alle neefjes en nichtjes wensen Jean-Louis en familie een prettige reis en behouden aankomst toe! Je laat zeker nog iets van je horen als je in Nederland bent aangekomen, nietwaar?); Rita Caster (Tante Corry heeft besloten je je verdiende punten toe te kennen. Nu heb je dan toch 30 punten. Vind je dat goed?); Tirso Antersijn (neefje Tirso bereidt zich alvast voor op de komende vakantie. Hij doet mee met het Suffisant-vakantie-plan!); Greta Antersijn (nichtje Greta, wordt zeer gewaardeerd!); Asmira Antersijn (een andere keer komt je verhaal in de krant!); Carla Antersijn (nichtje Asmira deelt mede, dat haar zus op 22 juli haar Eerste H. Communie doet. En trots is zij hiermee!); Toos en Tommie Smeulders (over twee weken denkt tante Corry met een mooi plan voor de dag te komen. En je suggestie (voorstel) maakt een uitstekende beurt. Nichtje Toos heeft de afgelopen zondag haar doopbelofte hernieuwd. Gefeliciteerd, Toos!); Yvette en Marguerite de Rooy (tante Corry heeft er niets op tegen, dat jullie samen de puzzle oplossen, omdat samenwerking vooral tussen twee zusjes van veel belang is!); Eric Beeldsnijder (neefje Eric, met je verhaal beginnen wij vandaag een deel te plaatsen!); Johan Burnet (neefje Johan, als je goed oplet, merk je wel op, dat de punten deze week zijn bijgeteld!); Ivan Davelaar (ons nieuwe neefje Ivan is 10 jaar oud. Hij heeft zich voorgenomen een foto te zenden!); Delia en Petra Rosina; Elma van Sauers; Gene Nahar; Margaret Orman (je foto is ontvangen, hartelijk bedankt! Als ze eenmaal geplaatst is krijg je ze weer terug!); Elisabeth Burgos (nichtje Elisabeth, ook jouw foto kreeg tante Corry. Tegen de tijd dat je 100 punten hebt behaald, word je nog verteld hoe je aan het boek kan komen!); Ernie Isselt; de neefjes en nichtjes Eendragt; de nichtjes Prins; Sheila van Uiter (bedankt voor dat versje!); Gloria Petronilia (je verhaal wordt te zijner tijd afgedrukt); Lucien de Graven (neefje Lucien schrijft, dat hij 29 jaar voor twee maanden op reis gaat. Prettige reis, Lucien!); Henk Lemmers (neefje Henk is een nieuweling, maar desondanks heeft hij voor een versje gezorgd. Dat is een goed begin!); Aurelia Jimenez (een week of twee geleden schreef nichtje Aurelia Jimenez, dat zij van St. Jago verhuisd is naar de Caracasbaaiweg. Zij vindt de Caracasbaaiweg heel leuk om te wonen, omdat er veel speelruimte is. En de wind mag er ook zijn!); Claudina Becker (je versje zal tante Corry niet vergeten eens in de Kinderkrant op te nemen!); neefje en nichtjes Sy-A-Ten en Lydia Alvares.

De nieuwe neefjes en nichtjes, die wij dit maal welkom heten, zijn: Henk, Humbert en Joyce Lemmers; Candida Jansen; Stella Paulina; Ivan Davelaar; Jenny Lopez Penha; Richard Maduro en Frans Nijbroek.

René Ugueto, Norman Ugueto, Elio Borgschot, Ernie Isselt, Judith de la Paz, Johan Burnet, Eric de Haas, Harold van Eijma, Jan van Roosmalen, Jean-Louis van Opstal en Lucy van der Loos behaalden ieder de 100 punten en wonnen dus een boek.

De gelukkige winnares van het uitgeloofde boek werd nichtje Marlene Prins. Proficiat, Marlene!

Inzendingen van oplossingen en brieven moeten tot uiterlijk zaterdag 4 augustus as. binnen zijn en voorzien zijn van naam en het behaalde aantal punten.

Tot de volgende keer dan,
TANTE CORRY

Een aardig plaatje van nichtje Sandra van Uiter, die men hier gekleed ziet als een Hawai-inboorlinge!

Marlene Prins	1	BOEK
René Ugueto	1	„
Elio Borgschot	1	„
Ernie Isselt	1	„
Judith de la Paz	1	„
Johan Burnet	1	„
Eric de Haas	1	„
Harold van Eijma	1	„
Jan van Roosmalen	1	„
Jean-Louis van Opstal	1	„
Lucy v/d Loos	1	„
Irene Haseth	90	punten
Edith Mathilda	90	„
Christine de Jong	90	„
Joyce Lotman	90	„
Stanley Seferina	90	„
Gerda Ho	90	„
Ivy Dovale	90	„
Dolly Tyrol	90	„
Nita Tyrol	90	„
Rudy Tyrol	90	„
Jan Spaan	90	„
Elisabeth Burgos	90	„
Elma van Sauers	90	„
Veronica van Heijningen	90	„
Ria van Roosmalen	90	„
Maria Louisa Becker	90	„
Ilka Curiel	80	punten
Joseline Palm	80	„
Ilka Curiel	80	„
Lucille Curiel	80	„
Mauritza Fontilus	80	„
Edward Profeet	80	„
Robby d'Arnault	80	„
Agnita Eendragt	80	„
Albert Eendragt	80	„
Ciro Antersijn	80	„
Carla Becker	80	„
Lilian René	80	„
Vera Caster	80	„
Edmund Perry	75	„
Aida v. Dongen	70	„
Vivienne Pieters	70	„
Georgine Pluim	70	„
Ronald Pluim	70	„
Ingrid Pluim	70	„
Joyce Perry	70	„
Roy de Vries	70	„
Jacques Hernandez	70	„
Marlene Sy-A-Ten	70	„
Alice Sy-A-Ten	70	„
Lesley Sy-A-Ten	70	„
Lydia Alvares	70	„
Jan van Sprang	70	„
Hertha van Sprang	70	„
Tessie van Sprang	70	„
Helen van Sprang	70	„
Judith Ugueto	70	„
Aurelia Jimenez	70	„
Louise d'Arnault	70	„
Geraldine Prins	70	„
Edisona Prins	70	„
Myrna Prins	70	„
Mathilda Laurens	70	„
Otmar Curiel	70	„
Rineke Stouthart	70	„
Hubert Borgschot	70	„
Donald Davelaar	70	„
Editha Laurens	70	„
Joyce Stuurland	70	„
Edmé Gersie	70	„
Lino Virginia	60	punten
Philomena Carty	60	„
Louis Carty	60	„
Marcel Fraai	60	„
Edetrud Juda	60	„
Ruben Wever	60	„
Jetti Jans	60	„
Marian Gijsbertha	60	„
Iwan Vonsee	60	„
Theo Vonsee	60	„
Mirtha Casseres	60	„
Oswin Casseres	60	„
Norman La Cruz	60	„
Alicia Pieters	60	„
Iglorita Zimmerman	60	„
Donald Davelaar	60	„
Hubert Borgschot	60	„
Yvonne Lichtenberg	60	„
Marvin Vivas	60	„
Maritza Vivas	60	„
Inid Vivas	60	„
Humphrey Vivas	60	„
Melvyn Hupsel	60	„
Stowell Hupsel	60	„
Carmen Nijbroek	60	„
Florence Beeldsnijder	60	„
Lucien de Graven	60	„
Joseph Borgschot	60	„
Hetty d'Arnault	60	„
Hella Chundro	60	„
G. Curiel	60	„
Anna Elenburg	60	„
Diana de Jong	60	„
Marlene Kamperveen	60	„
Toontje Kamperveen	60	„
Imelda Arron	60	„
Louise d'Arnault	60	„
Saïda Lamp	60	„
Asmira Antersijn	60	„
Tirso Antersijn	60	„
Greta Antersijn	60	„
Carla Antersijn	60	„
Emy Rademaker	60	„
Mathilda Rademaker	60	„
Gerda Sprock	60	„
Sandra van Uiter	60	„
Mayra Pocornie	60	„
Cleon Gout	50	„
Iris Dovale	50	„
Ilse Dovale	50	„
Wouter van der Zalm	50	„
Gerda Smeets	50	„
Elly Hooftman	50	„
Rudolf Knel	50	„
Irene Cicilia	50	„
Edith Cicilia	50	„
Eric Beeldsnijder	50	„
Oscar Ugueto	50	„
Franklin Tjon-Sie-Fat	50	„
Theodardus Mathilda	50	„
Shirley Cratz	50	„
Ethel Sprockel	50	„
Doreen Peterson	50	„
Gene Nahar	50	„
Carmen Nijbroek	50	„
Zaïda van Hoop	50	„
Rodion van Eyma	50	„
Magnolia Thielman	50	„
Huub Moeniralm	50	„
Regina Haseth	40	„
Elly de Lannoy	40	„
Georgine de Lannoy	40	„
Henna Nijbroek	40	„
Norma Jacobus	40	„
Margaret Orman	40	„
Ingrid Lichtenberg	40	„
Marguerite de Rooy	40	„
Yvette de Rooy	40	„
Richard Lopez Penha	40	„
George van Uiter	40	„
Mickey van Uiter	40	„
Gladys Rodriguez	40	„
Helen Wanner	40	„
Wim Smeets	40	„
Lesley Petrus	40	„
Myrna Marchena	40	„
Humphrey Oleano	40	„
Adrie Bloem	40	„
Raquel Ramos	40	„
Wanda de Freitas	40	„
Rudi Vonsee	40	„
Verginia Vonsee	40	„
Ronald Casseres	40	„
Anthony Nahar	40	„
Eric Dovale	40	„
Xavier Broos	40	„
Ruben Pieters	40	„
Adelgonda Juda	40	„
Marilu Capriles	35	punten
G. de Los Santos	35	„
Louise Sanchez	30	punten
Carla Floridas	30	„
Emmy Burnet	30	„
Helga Burnet	30	„
Eldrid Fontilus	30	„
Petra de Cuba	30	„
Glenda de Cuba	30	„
Daniel Wever	30	„
Jossie Wever	30	„
Ingrid Haseth	30	„
Jorina de Palm	30	„
Georgette Labad	30	„
Cira Lichtenberg	30	„
Albert Davelaar	30	„
Toos Smeulders	30	„
Silvia Wolfert	30	„
Magda Wolfert	30	„
Rita Caster	30	„
Irving Pocornie	30	„
Elsita Dunker	30	„
Kiki Bernardus	30	„
Raymond de Windt	30	„
Faustina Frank	30	„
Sylvia Maduro	30	„
Stanley Davelaar	30	„
Hubert Salas	30	„
R. Devid	30	„
Ingrid Hose	30	„
Consuelo Tromp	30	„
Juan Lauff	30	„
Yvonne Valk	30	„
Shelly Curiel	30	„
Rieke Moeniralm	30	„
Sigrid Casseres	30	„
Yosta Doedel	30	„
Ludwina Croes	30	„
Paulina Loe-Sack-Sioe	30	„
Wilda Curiël	30	„
Ivy Richardson	30	„
Mildred King	30	„
Adele Cicilia	30	„
Marietza Cicilia	30	„
Morila Cicilia	30	„
Lenny Arron	30	„
Gloria Luyando	30	„
Marianne Tillemans	30	„
Sislin Isenia	30	„
Drussy Vinck	30	„
Laurina Pourier	20	punten
Simonia Thielman	20	„
Denise Ho	20	„
Purcy Ho	20	„
Lucille Rog	20	„
Jenny Fraai	20	„
Henry v. Meeteren	20	„
Jessy Maduro	20	„
Mavis Wehl	20	„
Hans Roest	20	„
Ligia Doedel	20	„
Ronald Doedel	20	„
Ella Richardson	20	„
Joan de Miranda	20	„
Jenny de Miranda	20	„
Stanley La Croes	20	„
Ferdinand Maduro	20	„
Elene Elisabeth	20	„
Maurien Provence	20	„
Stanley Leonora	20	„
Gilbert Leonora	20	„
Roberto Leonora	20	„
Reginalda Juda	20	„
Marlene Adoptie	20	„
Marjorie Lamboo	20	„
Stanley Marchena	20	„
Sonja Balentina	20	„
Astrid van Delden	20	„
Florentina Mathilda	20	„
Sigrid Sprock	20	„
Kennith Beeldsnijder	20	„
Henk d'Arnault	20	„
Delia Rosina	20	„
Mayra Juliana	20	„
Louris Hagen	20	„
Rudy Sprock	20	„
Merle van Eijma	20	„
Claudina Becker	20	„
Dulcella Haseth	20	„
Otmar Thijssen	20	„
Norman de Palm	20	„
Frans Nijbroek	20	„
Franciën Mulder	15	„
Mevis Pijpers	10	punten
Jenna de Palm	10	„
Wilda Hart	10	„
Wilma Espacia	10	„
Ivan W. Ramos	10	„
Rudolf Jansen	10	„
Judith Alberto	10	„
Erick v.d. Berg	10	„
Evelyn Roosberg	10	„
Ronald Malmberg	10	„
Margarita Kleinmoedig	10	„
Joan Edwards	10	„
Yvonne Gelderman	10	„
Lenny Bouwman	10	„
Franklin Sanchez	10	„
H. Devid	10	„
Tineke Erhart	10	„
Giovanie Maduro	10	„
Glenda Croes	10	„
Hannibal Sprock	10	„
Isidora Morar	10	„
Henna Doedel	10	„
Henrie Croes	10	„
Humphrey de Miranda	10	„
Vilma Rijna	10	„
Marcia Nahar	10	„
Hans Gout	10	„
Beatrix Sedney	10	„
Diana Albertus	10	„
Aurelia Eustacia	10	„
Bettie de Brouwer	10	„
Walter Juda	10	„
Treesje Juda	10	„
Arthur Knel	10	„
Adriana Koolman	10	„
Irving Carty	10	„
Francine Moron	10	„
Marlies Sprockel	10	„
Marjo Schmeits	10	„
Lucille Palm	10	„
Ilha Palm	10	„
Shelley Palm	10	„
Anitra Palm	10	„
Elio Borgschot	10	„
Isidra Borgschot	10	„
Henk Lemmers	10	„
Humbert Lemmers	10	„
Joyce Lemmers	10	„
Roy Huggins	10	„
Rita Eendragt	10	„
Franklin Eendragt	10	„
Candida Jansen	10	„
Stella La Cruz	10	„
Petra Rosina	10	„
Stella Paulina	10	„
Ivan Davelaar	10	„
Jenny Lopez Penha	10	„
Tommie Smeulders	10	„
Ivan van Roosmalen	10	„
Richard Maduro	10	„
Frans Nijbroek	10	„

De heer Horigan neemt afscheid van grote LAGO-gemeenschap

GOOD OLD JOE ontvangt dubbele uitrusting voor verblijf in Connecticut

San Nicolaas. — Een gezellige, geanimeerde en fijne party, het afscheid van Lago's president J. J. Horigan? Het was meer dan dat. Menige traan kwam in de meer dan 600 paar ogen gisteravond in de Aruba Golf Club, maar het waren tranen van het lachen. Gegierd heeft men. Niet omdat een goed leidsman afscheid nam, want dat heeft eenieder zonder uitzondering gespeten, doch om de oerkomische wijze, waarop de winter- en zomeruitrusting „good old Joe" werd aangeboden.

De vorlijkheid kwam er al spoedig in, toen op de gebruikelijk gulle wijze de verversingen door een schare vlugge bedienden werden aangeboden. Bij de ingang ontving eenieder al een tweetal sigaren en een pakje sigaretten. Bij het „'t is voor de kok in de keuken", stonden rijen hongerige mannen voor de lange tafels, waarachter de koks uit enorme grote schalen de aangeboden borden vol schepten. In korte tijd had eenieder een plaatsje gevonden aan de vele etenstafels en men genoot van de „curry of turkey", de lobster salad, de roast beef, nog een 8-tal andere heerlijkheden en de koffie. Na zulk een rantsoen luwde de luidruchtigheid enigszins, zodat ceremoniemeester Odis Mingus weinig moeite had zich verstaanbaar te maken.

Met enkele aardige grapjes over Texas en een hartelijk welkom aan allen, werd de buis der welsprekendheid geopend en het herinnerde de heer Mingus aan een geschiedenis van 10 jaar geleden, toen ook op dezelfde plaats afscheid werd genomen van een andere Lago-president. Hij was toen ook ceremoniemeester.

Spreker ging voort met het voorlezen van telegrammen, welke uit bijna alle delen der wereld afkomstig waren en welke alle de beste wensen voor de scheidende president inhielden. Het eerste telegram was afkomstig van de directeur van de Standard Oil of New Jersey te New York.

Daarna was het de beurt aan de goochelaar Sauei Swadi, die de heer Mingus een dollarbiljet te voorschijn liet toveren en weer liet verdwijnen. Nu kwam een tweetal beroepsartisten voor het voetlicht, McConnell en de dame Moore. McDonnell gaf een onuitputtelijke reeks van „jokes" ten beste, die bij de heren best in de smaak vielen. Terwijl Moore in het donker een dansje uitvoerde, had Mac van de gelegenheid gebruik gemaakt zijn schaakkostuum (damruit) uit te trekken. Weer voor het voetlicht gekomen, liet hij zien wat jongleren met kegels en een stokje was.

De behendigheid was ongelooflijk en toen hij later in dat jongleren door zijn partner Moore werd bijgestaan, klonk een donderend applaus. De heer Wolff van de Lago werd tussen hen in geplaatst en langs hem heen en over zijn hoofd vlogen de kegels zonder hem een enkele maal te raken. Het enthousiasme steeg met de minuut.

Toch kwam er een ernstig ogenblik, toen de heer R. Ritfeld, voorzitter van de L.E.C., het podium beklom en in eenvoudige, doch ontroerende bewoordingen namens de meer dan 600 aanwezige vertegenwoordigers van de verschillende afdelingen een korte afscheidsrede uitsprak. Hij prees het leiderschap van de heer Horigan, dat op Lago zo moeilijk gemist zou kunnen worden.

Op verzoek van de heer Charley Smith werd een enorm grote, kartonnen doos, waarin wel een olifant zou kunnen huizen, op het podium gebracht. Dooderństig vertelde de heer Smith, dat het hem aan het hart ging, indien „Joe" niet goed voorzien zou zijn van een winteruitrusting en men had dan ook gemeend daar wat aan te moeten doen. Stuk voor stuk werden nu de uitrustingstukken van een sneeuwruimer uit de grote doos te voorschijn gehaald, welke „Joe" goedmoedig aantrok. Tegen zulk een komisch tafereeltje was zelfs de grootste nurks niet bestand. Mens heeft gebulderd van het lachen om de meestal ernstig kijkende heer Horigan, nu Joe de sneeuwruimer.

De heer Barber liet nu het zomerpakketje komen, eveneens verpakt in een reuze karton. Een volledige golfset kwam er uit met onderkleding. De heer Frank Switzer deed het met lidmaatschapskaarten en een badge, ongeveer 50 maal de ware grootte. De heer F. Griffin deed het serieuzer en overhandigde, met een pracht verhaal, een foto-album aan de heer Horigan, zodat hij zijn kleinkinderen ook wat over Aruba kan verhalen. Er waren meer dan 600 handtekeningen verzameld, welke met het album aangeboden werden.

De heer Horigan kwam ten slotte aan het woord en vertelde, dat hij voor het eerst in 1930 van Aruba had gehoord. Er werd gesproken over de grootste olieraffinaderij, over Abadan over de topworking en living condition. Het verschil tussen Abadan en Aruba was niet zo groot meer, toen hij in 1942 naar de Lago werd gedirigeerd. In één ding was Lago echter steeds beter, dat was op het gebied van veiligheid. Nu is Lago de grootste raffinaderij en de meest veilige en daarom viel het afscheid gemakkelijker. Spreker wenste allen veel geluk en voorspoed.

Met de heer Charley Smith als gangmaker, klonk het „And he's a jolly good fellow" uit 600 kelen, waarmede aan deze vrolijke party een einde kwam.

MUZIEKUITVOERING

San Nicolaas. — Voor de derde maal hadden in de Excelsior Brass Band Club te San Nicolaas wedstrijden plaats voor de beste amateur-musici onder voorzitterschap van de heer Hugh C. Rabbetts, geassisteerd door twee personen uit de Lago Colony. Er waren 52 deelnemers, die gedurende vier uur mochten tonen wat zij konden. De groepen waren verdeeld van 6 tot 9 jaar, van 10 tot 12 jaar en van 13 jaar en ouders.

Gedeputeerde Henriquez tevreden huiswaarts

Door medewerking OGEM alles voor Aruba bereikt

Arubaanse B. C. moet fiat geven aan concept-contract

's-Gravenhage. — De Arubaanse gedeputeerde, de heer O.S. Henriquez, vertrok gisteravond via New York naar Aruba na in Den Haag besprekingen te hebben gevoerd over de technische zijde van de Arubaanse waterdestillatieplannen. Hij zal in New York nog overleg plegen met de Amerikaanse firma Singmaster and Breyer.

„In het algemeen gesteld, kan ik zeggen, dat deze besprekingen zeer gunstig zijn verlopen", aldus de heer Henriquez tegen een redacteur van het A.N.P. „Over de resultaten zijn wij buitengewoon tevreden en wij keren naar Aruba terug met het goede nieuws dat wij alles bereikt hebben wat wij bereiken wilden. Wij hebben dit voor een groot deel te danken aan de bereidheid tot begrip en medewerking bij de OGEM. Wij hebben daar begrip gevonden voor de Arubaanse projekten, de daaraan verbonden moeilijkheden en voor de noodzaak van verbreding van de Antilliaanse economische basis. De OGEM wil alleszins medewerken deze verbreding, voor wat Aruba betreft, te realiseren.

Het gaat in concreto over wederzijdse stroomafneming, ten eerste de verkoop van stroom door het eilandgebied aan de Elmar en ten tweede de stroomverkoop door het eilandgebied aan eventuele nieuwe industrieen, waarvoor in verband met de concessie van de Elmar, men haar medewerking moet hebben. Dit waren de twee hoofdpunten.

Verder is het gehele daarop betrekking hebbende contract doorgenomen, waarbij nog diverse detailpunten aan de orde kwamen. Er is overeenstemming bereikt over een concept-contract als geheel. Dit moet nu in eerste instantie voorgelegd worden aan het Arubaanse bestuurscollege. In verband daarmede achtte de heer Henriquez het onwenselijk over de meer interne details uit te weiden.

Aan de hand van sollicitaties heeft de heer Henriquez, na overleg met minister Lampe en Nederlandse instanties, een voordracht gezonden aan het Arubaanse bestuurscollege voor de vervulling van de vakatures voor een medische kinderspecialist, een dierenarts en hoofd van het bureau welvaartzorg.

„SANTA ROSA" MET RUIM 200 PASSAGIERS DOET ARUBA AAN

Oranjestad. — Gistermorgen kwam de „Santa Rosa" de haven van Oranjestad binnen met ruim 200 passagiers, waarvan 80 cruisetoeristen. De Grace Line arrangeerde dit maal geen tours en heeft de passagier vrij gelaten te doen wat zij zelf verkozen. Vanzelfsprekend hebben velen gebruik gemaakt om naar onze mooie stranden te gaan en andere mooie plekjes van ons eiland te bezichtigen doch ook de winkels werden beter bezocht dan de vorige maal. De handel in het algemeen is dan ook niet ontevreden en men ziet de toekomst dan ook hoopvol tegemoet.

Handelaren vergaderen

Oranjestad. — Gisteravond kwam een 20-tal handelaren in Trocadero bijeen om de mogelijkheden te bespreken voor het vervaardigen van een film over Aruba, welke op diverse plaatsen voor toeristische propaganda vertoond zou kunnen worden. Daar alle gegevens echter nog ontbraken, besloot men eerst deze te verzamelen, alvorens verdere stappen te ondernemen.

VERSLAG toestand eilandgebied ARUBA

Oranjestad. — Gisteren ontvingen wij het Verslag van de Toestand van het Eilandgebied Aruba over 1955. Het werk, dat gestencild is en keurig ingebonden, houdt een keur van gegevens in en is verdeeld in 18 hoofdstukken. Om er slechts een greep uit te doen het volgende. In hoofdstuk VII, Openbare Zedelijkheid onder I. Alcoholische dranken. Overzicht per 31 december 1955 van het aantal vergunningen, uitgereikt ingevolge de Vergunningsverordening 1909 en 1949 (P.B. 1909 nr 7 en P.B. 1949 nr 4).

District	koffiehuis-vergunning	tap-vergunning	bierhuis-vergunning	grossierderij/slijterij-vergunning	hotelvergunning	logement-vergunning	sociëteits-vergunning
Oranjestad	23(23)	5(5)	13(12)	31(32)	5(5)	2(2)	10(7)
San Nicolaas	34(35)	—(—)	14(11)	24(24)	6(5)	4 (2)	9(8)
Santa Cruz	5(5)	—(—)	2(2)	14(15)	—(—)	—(—)	3(3)
Noord	2(2)	—(—)	2(2)	6(7)	—(—)	—(—)	4(3)
Savaneta	2(2)	—(—)	1(1)	8(8)	—(—)	—(—)	3(2)
Totaal	66(67)	5 (5)	32(28)	83(86)	11(10)	6(4)	29(23)

Mogelijk dat door wettelijke bepalingen vermindering van het aantal diverse vergunning nog niet mogelijk is, of dat, ondanks de bevolking in aantal verminderde, de behoefte aan alcoholhoudende drank groter is geworden, maar uit bovenvermelde cijfers valt op te maken, dat men de A.A. niet genoeg kan steunen. De verleiding wordt steeds groter. Cijfers liegen niet!

De volgende cijfers spreken ook voor zichzelf en als de enquête van de „Stichting ter Bevordering van de Geestelijke Volksgezondheid op Aruba" verzonden was na publikatie van deze cijfers, men zou nog meer tekenen van instemming hebben ontvangen.

Terzake van openbare dronkenschap werden in het verslagjaar opgemaakt 730 (593) processen-verbaal, waarvan 68 (24) tegen zeelieden, 24 (24) tegen vreemdelingen, 36 (47) tegen Antillianen (niet-Arubanen) en 602 (462) tegen Arubanen. De cijfers tussen haakjes zijn over 1954.

De Commissie ter Bestrijding van het Drankmisbruik en de bovengenoemde stichting zijn inmiddels in het leven geroepen en zijn bereids met hun zegenrijke arbeid begonnen. Laat ons hopen, dat 1956 een gunstiger beeld zal geven.

Betreffende de overige gegevens van dit bijzonder goed verzorgde verslag, hierop komen wij nader terug.

GESLAAGD

Oranjestad. — De Eilandelijke Voorlichtingsdienst deelt mede:

Bij het Mulo-examen op 17 juli werden geëxamineerd 20 kandidaten, waarvan er 18 slaagden. De namen der geslaagden zijn: Surenda Nauth Beharry Lall, Ralph Albertis Berkel, Frederik Ludwig Boekstaaf, Rafael Reymond Campbell, Henry Florencio Coffi, Bernardo Croes, Felipe Cándido Croes, John Leonardo Croes, Rolin Ramiro Croes, Maud Mildred Brown, Unice Mildred Millicent Butcher, Emilia Christina Antonetta Caster, Ramona Coronel, Anna Valentina Croes, Agnes Beatrix Dreischor, Arlette Achille Emmanuel, Lica Raquel Emmanuel, Francisco Jose Estrada.

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Vergadering op DONDERDAG, de 19de Juli 1956, des avonds 8.30 uur

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken.
2. Adviezen van Commissies.
3. Beantwoording door de Minister-President Minister van Algemene Zaken van de vragen van het lid Mr. I. C. Debrot naar aanleiding van een meningsverschil tussen de Antilliaanse Raad van Ministers en de Gouverneur met betrekking tot de toepassing van het beginsel van incompatibiliteit ten aanzien van het Ministerschap van Justitie en de advocatuur.
4. Interpellatie van de heer Minister-President door het lid Dr. M. F. da Costa Gomez naar aanleiding van de bespreking tussen de Antilliaanse Minister-President en de Nederlandse Minister van Overzeese Rijksdelen aangaande een meningsverschil tussen de Antilliaanse Raad van Ministers en de Gouverneur.
5. Initiatief - ontwerp - landsverordening, houdende bepalingen met betrekking tot de toekenning van vrije overtocht en reis- en verblijfkosten aan de leden der Staten van de Nederlandse Antillen (1956-1957).
6. Initiatief - ontwerp - landsverordening, houdende regelen met betrekking tot de toekenning van een schadeloosstelling en presentiegeld aan de leden der Staten van de Nederlandse Antillen, alsmede van een representatietoelage aan de Voorzitter (1956-1957).
7. Initiatief - ontwerp - landsverordening tot wijziging van de Landsverordening van de 4de Februari 1949 (P.B. 1949, no. 15); tot regeling van de positie en bezoldiging, alsmede van de aanspraken op verlof en verlofsbezoldiging, wachtgeld en pensioen van de Griffier van de Staten (1954-1955-22; 1953-1954-83).
8. Ontwerp-landsverordening, regelende de bezoldiging, de vergoeding voor reis- en verblijfkosten, alsmede het pensioen van de Gevolmachtigde Minister (1956-1957-4).
9. Ontwerp-landsverordening, regelende de bezoldiging, de vergoeding voor reis- en verblijfkosten, alsmede het pensioen van de Ministers (1956-1957-5). 1944 (P.B. 1944, no. 197) (1955-1956-55).
10. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Gouvernements - Werkliedenverordening
11. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Slacht- en Keuringsverordening 1933 (P. B. 1933, no. 17) (1955-1956-55).
12. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Bepalingen tot regeling van het ambt der hypotheekbewaarders en van hun boekhouding in de Kolonie Curacao (P.B. 1868, no. 17) (1955-1956-69).
13. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Zegelverordening 1908 (P.B. 1935, no. 111) (1955-1956-70).
14. Ontwerp-landsverordening, houdende voorschriften met betrekking tot de schrijfwijze van de Nederlandse taal (1956-1957-74).
15. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao (1956-1957-13).

De Griffier,
F. D. van GRIEKEN

Joods meisje stuurt geld voor arme Arabische kinderen

New York. — De achtjarige Deborah Rabinowitz, een Joods meisje in New York, heeft onlangs aan president Nasser van Egypte twee dollar gezonden om kleren te kopen voor arme Arabische kinderen die zij in een televisieuitzending had gezien. In een begeleidend briefje vroeg zij de Egyptische president "astublieft geen oorlog met Israel te maken" omdat kinderen zoveel van oorlog te lijden hebben.

Dezer dagen heeft Deborah antwoord gekregen. President Nasser voor het geld en loofde haar nobele schreef haar persoonlijk. Hij bedankte gevoelens. Hij gaf haar de verzekering dat Egypte vrede wenst en dat het geen agressieve plannen koestert.

ROTTERDAM maakt nog steeds kans uitgangspunt van oliebuisleiding te worden

Hamburg. — In kringen van de oliemaatschappijen, die willen deelnemen aan de uitvoering van het plan tot de aanleg van een oliebusleiding van de Noordzeekust naar het Ruhrgebied en Keulen, zijn nieuwe bedenkingen gerezen tegen de keuze van Wilhelmshaven als uitgangspunt van de buisleiding. Volgens de nieuwste berekeningen, die nog onderzocht moeten worden, zou bij de aanleg van de leiding van Rotterdam naar Keulen rond 30 miljoen D.M. bespaard kunnen worden.

Ook zou de vrachtprijs voor het olievervoer van het Nabije Oosten naar Rotterdam circa 70 pfenning per ton goedkoper uitkomen. Vooral is echter van belang, dat de financiering van de aanleg van de buisleiding in Nederland met behulp van goedkopere kredieten zal kunnen geschieden dan in Duitsland. Ook zouden, wanneer Rotterdam als uitgangspunt gekozen zou worden, geen staatsgelden (voor Wilhelmshaven zijn 42 miljoen D.M. toegezegd) nodig zijn. In verband hiermede achten enkele der oliemaatschappijen, die belang bij het projekt hebben, het noodzakelijk de calculaties nog eens na te gaan. Vermoedelijk is een definitieve beslissing op de bijeenkomst van 18 juli nog niet te verwachten.

Smitz wint 12e etappe Tour de France

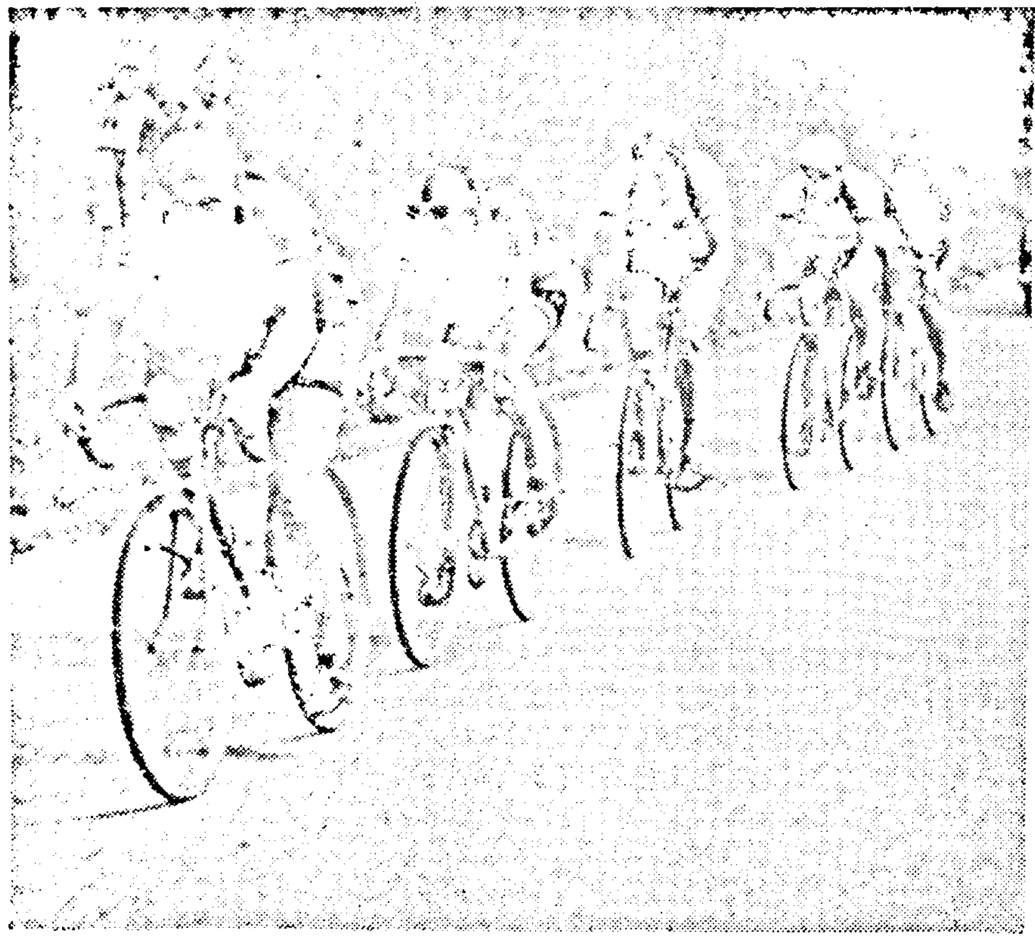
GELE TRUI om Belgische (Adriaenssens) schouders

VOORTING behoudt goede plaats in alg. klassement

Luchon. — De twaalfde etappe van de Ronde van Frankrijk van Pau naar Luchon over 130 km is gewonnen door de Luxemburger Schmitz. Tweede werd Picot (Frankrijk-Regionaal); 3e Ruiz (Spanje); 4e Morvan (Frankrijk Regional); 5e Huot (Frankrijk Regional); 6e Van Genechten (België); 7e Barbosa (Luxemburg); 8e Meijzenq (Frankrijk-Regionaal); 9e De Filippis (Italië); 10e Bahamontes (Spanje); 11e Morales (Spanje); 12e Nolten; 42e Voorting; 70e Wagtmans; 74e Van der Pluym; 85e De Groot; 97e Lahaye; 98e Hinsen. ......

De Belg Adriaenssens verwierf de gele trui. Hij leidt in het algemeen klassement met 63 uur 28 min. 19 sec.; 2. Lauredi met 63.31:12; 3. Voorting met 63.32:06; 4. Bauvin; 5. Darrigade; 6. Picot; 7. Walkowiak; 8. Desmest; 9. Filippis; 10. Wagtmans met 63.46:57; 16. De Groot; 19. Van der Pluym; 41. Nolten; 73. Hinsen; 85. Lahaye.

Het algemeen ploegenklassement luidt: 1. België; 2. Frankrijk West; 3 Nederland.

Aardig plaatje uit de Tour. Darrigade rijdt hier voorop. Hij draagt de gele trui, doch moest die, zoals bekend, aan verschillende opvolgers, waaronder de Nederlander Voorting, afstaan.

Citroën en Panhard gaan samenwerken

Rotterdam. — Naar wij vernemen hebben twee Franse automobielfabrieken, de Citroën en Panhard, besloten in Frankrijk met ingang van 1 oktober a.s. ook op commercieel gebied nauwer te gaan samenwerken. Die samenwerking zal tot uiting komen in gezamenlijke verkoop van bepaalde typen der twee merken door de commerciële organisaties van beide fabrieken.

Het ligt in de bedoeling de produktie van de Dyna Panhard in belangrijke mate te vergroten. De Citroën organisatie in Frankrijk zal een deel van deze produktie afnemen en van haar kant zal de Panhard organisatie in Frankrijk zich ook bezig houden met de verkoop van de Citroëntypen 11D, H, T 23 en T 55.

Kind uit angst voor onweer overleden

Een zevenjarig zoontje van de familie Schipper uit Huizen (Ned.) is tijdens een hevige onweer, dat zich boven het Gooi ontlastte, zo angstig geworden, dat het na hard lopend naar huis te zijn gegaan, daar onwel is geworden en enige ogenblikken later is overleden.

Deze familie heeft enige jaren geleden reeds een kind moeten missen tengevolge van een ongeval. Dit kind viel in een teil met kokend water waardoor het aan de bekomen brandwonden overleed.

Paramaribo. — Bij de Surinaamse Volksmuziekschool, die de zestiende haar deuren opende, zijn 230 leerlingen ingeschreven.

Ravitaillering tijdens de Ronde van Frankrijk, een belangrijk onderdeel van de verzorging der renners.

Plannen voor een nieuw Europees athletiek criterium nemen vastere vormen aan

Brussel. — De plannen voor een nieuw Europees atletiek kriterium, waarvoor de eerste voorstellen op het kalendercongres van de I.A.A.F. te Frankfort zijn besproken, nemen steeds vastere vormen aan. Het betreft een zeslandenwedstrijd voor heren, dat te beginnen met 1957 om de twee jaar zal worden gehouden en waarbij elk land wisselend als organisator optreedt.

Deze zes landen, te weten Duitsland, Frankrijk, België, Nederland, Zwitserland en Italië, zijn gebonden hun sterkst mogelijke ploeg af te vaardigen naar deze wedstrijd, welke het volledige olympische programma bevat. Op alle nummers mag slechts één atleet per land uitkomen, met uitzondering van de marathon, waarop drie atleten mogen starten en de tienkamp, waaraan twee atleten per land mogen deelnemen.

Alle zes landen hebben officieel hun instemming met dit plan gegeven en voorlopig zijn als data voor de eerste ontmoeting vastgesteld zaterdag 27 en zondag 28 juli 1957. Aan België valt de eer te beurt deze wedstrijden voor de eerste maal te mogen organiseren. Zij zullen worden gehouden in het Heyselstadion te Brussel.

Het definitieve reglement voor dit kriterium zal ofwel tijdens de olympische spelen te Melbourne ofwel op het internationale kalendercongres in januari 1957 te Londen worden samengesteld.

BALTIMORE wint „doubleheader” van CHICAGO WHITE SOX

Brooklyn Dodgers verliezen van CINCINNATI

De clubs die op de laatste plaats staat in de National League, de Newyork Giants, bracht gisteravond weer een beetje spanning tussen de eerste drie van dezelfde league, door een einde te maken aan een reeks van zeven overwinningen van de Milwaukee Braves. De Giants versloegen de Milwaukee Braves met 8—6 na 11 innings. Hierdoor werd de afstand tussen Milwaukee en Cincinnati slechts een wedstrijd, doordat Cincinnati hun wedstrijd van de Brooklyn Dodgers won.

De Wereldkampioenen van Brooklyn verloren met 4—3 van de Cincinnati Redlegs. Brooks Lawrence won zijn 13e wedstrijd van het seizoen voor de Redlegs en heeft er tot nu toe geen enkele verloren. Sandy Koufax verloor de strijd voor de Dodgers. Frank Robinson van Cincinnati sloeg een homerun in deze wedstrijd.

De Chicago Cubs en de Philadelphia Phillies speelden een marathon-wedstrijd van 16 innings, welke door Chicago met 3—2 gewonnen werd. Een honkslag van Gene Baker in het tweede gedeelte van de 16e inning, bracht Don Hoak vanaf het tweede honk binnen met de winnende run. Hoak had het tweede honk bereikt met zijn derde tweehonkslag van de middag. Turk Lawn won de wedstrijd voor de Cubs en Miller verloor voor Philadelphia. Hobie Landrith sloeg in deze wedstrijd een homerun.

En de Pittsburgh Pirates, die gisteren de kans liepen door de Phillies van de vijfde plaats verdreven te worden, wonnen hun wedstrijd van de St Louis Cardinals, terwijl Philadelphia, zoals gezegd, van Chicago verloor. De Pirates wonnen met 4—2 van de Cardinals. Bob Friend was de winnende pitcher voor de Pirates en Wehmeier verloor voor de Cardinals. Deze wedstrijd duurde 10 innings.

In de American League werden gisteravond vijf van de zes wedstrijden, welke op het programma stonden, gespeeld. De wedstrijd Cleveland vs. Washington moest wegens slecht weer worden afgelast.

De New York Yankees wonnen hun elfde achtereenvolgende wedstrijd met 4—0 van de Detroit Tigers. Johnny Kucks pichtste de shutout en won de wedstrijd voor de Yankees. Billy Hoeft was de verliezende pitcher voor Detroit. Kucks stond de Tigers slechts 6 honkslagen toe.

De Chicago White Sox zakten gisteren definitief af naar de vierde plaats van de American League, 13 wedstrijden achter de Yankees, door weer een doubleheader te verliezen van de Baltimore Orioles. De Orioles wonnen de twee wedstrijden met dezelfde scores van 5—3 en 5—3. In de eerste wedstrijd was Ferrarese de winnende pitcher en Harshman verloor voor de White Sox. In de tweede was Wight de winnaar en Keegan verloor voor de White Sox. Gus Triandos sloeg in de tweede wedstrijd een homerun.

De Boston Red Sox bleven op de derde plaats van de American League 11 1/2 wedstrijden achter de Yankees door een doubleheader te winnen van de Kansas City Athletics. Boston won de eerste wedstrijd met 10—0. De Red Sox hadden in deze wedstrijd 16 honkslagen, waarvan er twee homeruns van Klaus en Buddin. Tom Brewer won voor Boston en Ditmar verloor voor de Kansas City Athletics.

Boston won de tweede wedstrijd van hun doubleheader tegen de Athletics met de minimum-score van 1—0. Williams sloeg een homerun voor de enige run van de wedstrijd. Gorman verloor voor Kansas City en Porterfield won de wedstrijd voor Boston.

Nog niet beslist wat na afloop Olympische Spelen met fakkel gebeurt

Melbourne. — Het organisatiecomité van de Olympische Spelen te Melbourne zal pas kort voor de opening van de spelen bekend maken wie de laatste loper zal zijn van de fakkel-estafette. Intussen staat het echter reeds vast, dat de eer om het olympisch vuur te mogen ontsteken, niet volgens vroegere plannen, aan een meisje te beurt zal vallen, daar deze taak ongetwijfeld aan de krachten van een meisje te boven zullen gaan.

Want de laatste loper krijgt niet, zoals de andere leden van de estafette over 2750 mij van Cairns naar Melbourne een aluminium fakkel ter beschikking. Neen, deze man zal een stalen fakkel moeten dragen van een gewicht van meer dan 4 kg. Met deze zware fakkel, met magnesium brandstof voor slechts vijf minuten, moet de laatste man de vierhonderd meter lange sintelbaan rondgaan, dan 103 treden oplopen naar de 28 meter hoge toren tussen de nieuwe overdekte tribune en de oude staanplaatsentribune, om tenslotte na even stil gestaan te hebben het vuur in de grote bronzen schaal aan te steken.

Voor deze opdracht zal uitsluitend een goed getrainde atleet in aanmerking kunnen komen.

Wat er na afloop van de spelen met de fakkel zal gebeuren, is nog niet beslist. Er bestaan plannen om hem ofwel aan de hertog van Edinburgh te geven of wel aan de laatste estafette-loper. Anderen hebben echter weer voorgesteld de fakkel in het bezit te laten van het Australische Olympisch Comité, ter herdenking aan deze spelen.

De mogelijkheden in Suriname op het gebied van het toerisme

Paramaribo. — Juan Holmes, deskundige van de PAA op het gebied van toerisme, raamt dat Surinames potentieel aan toeristen op vijfduizend per jaar gesteld kan worden, welk aantal in enkele jaren bereikt kan worden mits een goed hotel gebouwd wordt. Holmes heeft in Suriname een onderzoek ingesteld en een rapport opgesteld dat dezer dagen werd ontvangen. Ofschoon het nog niet vrijgegeven is, publiceerden twee bladen dat hij aanbeveelt dat logeergebouwen zullen worden neergezet bij Moengo, Brokopondo en het Coesewijnegebied. Een airconditioned hotel van tachtig tot honderd kamers zou noodzakelijk zijn, evenals faciliteiten. Voorts zou de inlandse kultuur krachtig gestimuleerd moeten worden als een potentiële bron van attractie en inkomsten.

Voor de missie op Nw.-Guinea

Zes paters Franciscanen halen vliegbrevet

De stichters van de Gooische Sportvliegersclub en de enthousiaste beoefenaren van de zweefvliegsport zullen twintig jaar geleden, toen zij het vliegveld Hilversum stichtten, niet gedroomd hebben, dat nog eens zes Franciskaanse paters zich met volle ernst en toewijding zouden inspannen voor het behalen van het B-3 brevet, dat heel wat meer betekent dan alleen sportvlieger zijn.

De zes paters, Misael Kammerer, Adelbert Hermans, Godebert Koot, Angellus Verheijen, Edmar Vergouwen en Ronald Holscher hebben hun eerste luchtreis in een klein geel sportvliegtuigje boven de Gooise dreven achter de rug. Dit was slechts een pover begin, van een langdurige en moeilijke training. Het is niet de bedoeling, dat de paters alleen maar over de bossen van de Hollandse Rading vliegen en over het water scheren van de Loosdrechtse plassen. Straks moeten zij de weg kunnen vinden in het luchtruim boven uitgestrekte oerwouden van Nieuw-Guinea.

Twee van de zes paters krijgen een volledige vliegersopleiding. Wie zij zullen zijn, is nog niet bekend. In ieder geval zijn het de twee met de meeste aanleg. Daarbij hebben de instructeurs het laatste woord. In Nederland moet voor het behalen van het brevet een totaal van 50 vlieguren worden gemaakt. In Nieuw-Guinea nog eens 400. Daar tussenin komt de theoretische studie over de techniek van de vliegkunst, de klimatologie en andere wetenswaardigheden, die met het luchtruim te maken hebben.

De opzet van dit plan is van de MIVA uitgegaan. De MIVA heeft zich een Cessna-vliegtuigje aangeschaft voor het missiewerk op Nieuw-Guinea. Maar een dergelijk toestelletje kost honderdduizend gulden. Er is op dit ogenblik een actie om een Pipercub te financieren, maar het loopt allemaal nog niet zo vlot, modat er nog niet voldoende vrijwilligers voor deze inzameling zijn.

De paters zijn enthousiast, zo vertelde de instructeur. „Ook voor mij zal het afwachten zijn, wie van de zes als een toekomstige Smirnoff uit de bus komt. In ieder geval zijn het ijverige leerlingen, die weten dat hun opleiding in deze tak van sport een belangrijk doel beoogt.”

Amsterdamse Beurs

Kon. Olie aandelen 881 5/8
Unilever cert. v. aand. 424 1/8
Philips aandelen 294 3/8
Philips pref. 182 1/2
AKU aandelen 251 1/8
Ned. Scheepv. Unie aand. 181 1/2
KNSM aandelen 171 1/2
KPM aandelen 174
Ned. Handel Mij cert. 205 1/2
Nat. Handelsbank aand. 138 1/2
Escomptobank aand. n.g.
HVA aandelen 118 3/8
Amsterdam Rubber aand. 94 3/8 ex div.
Ver. Deli Mijen. 133 3/4
Aniem Nat. Bezit. 71 5/8
3% dollar oblig. Ned. '47 93
3% Nederl. '47 (obl.) 92 5/8
Holland-Am. Lijn aand. 185 1/2
Walvisvaart aand. 71
Amsterdamse Bank aand. 237 1/2
Holl. Bank Unie cert. 234 3/4
Billiton 2e rubriek 252 1/2
Billiton 1e rubriek 320
Overzeese Gas Mij. 172 1/2
Borsumij aand. 110
Lindeteves aand. 215 1/2
Royal Dutch Am. S. in $ 76.25 bieden
Rott. Bank aand. 217 1/2
Curaçaose Handel Mij 215
Wm. H. Muller & Co., nat. bezit. 329

De ondertoon bleef vriendelijk. Kon. Olie trad opnieuw op de voorgrond en avanceerde 9 punten tot 882 na even 884 te hebben genoteerd Philips ondervond eveneens levendige vraag en vorderde 4 punten tot 295. Scheepvaart noteerde iets vaster. De guldensbelegstaatslening 1947 liep iets terug. kultuurfondsen werden verwaarloosd en leden fractionele verliezen.

koersgem.:
Petroleum 309.36
Industrie 167.33
Scheepvaart 169.33
Banken 144.91
Ind. fondsen 126.55
Algemeen 227.15

Beurs Caracas

Centro S. Bolivar 1a emisión ..
Centro S. Bolivar EmaBeletaoins
3a emisión .. ..
4a emision .. ..
5a emisión .. ..
7a emisión .. ..
8a emisión .. ..
Banco Obrero, céd. hip 5 a. .. ..
Banco Obrero céd. hip. 10 a. ..
Almacenadora Caracas .. ..
Banco Central .. ..
Banco Mercantil .. ..
Banco Maracaibo .. ..
Banco Miranda 50% pag. .. ..
Banco Comercial de Maracaibo ..
Banco Ncnal de Desc. 80% pag
Banco Unión total pag. .. .. ..
Banco Provincial .. ..
Banco Venezuela acc. .. ..
Barvensa acc. s/dcho .. ..
Barvensa derechos .. ..
Bolsa de Caracas, acc. .. .. ..
Cauchos General ord. .. ..
Celanese ordinarias .. ..
Celanese preferidas .. ..
Cemento Carabobo .. ..
Cerveceria La Llanera .. .. ..
Cervecera Nacional .. ..
Covequin .. ..
Electricidad Caracas .. ..
Electricidad Caracas serie "A"
Electricidad Caracas, serie "B"
Envases Venezolanos .. ..
Hotelera Venezolana acc. s/dcho
Inverdica 100% pag. .. ..
Inversora 30% pag. .. ..
Inmuebles Caracas .. ..
Inuvenca participaciones .. ..
Luz Eléctrica Venezuela acc. ..
Luz Eléctrica Venezuela, bonos
Pinturas Tucán .. ..
Rovenca comunes s/dcho .. .. ..
Rovenca derechos .. ..
Rovenca preferidas .. ..
Sivensa ordinarias .. ..
Sivensa preferidas .. ..
Telares Caracas y Valencia .. ..
Seguros La Nacional .. .. ..
Seguros La Previsora .. .. ..
General de Seguros 1/3 pag. ..
Venepal 40% pag. .. ..
Venezolana de Cemento .. ..
Venezolana de Tabaco .. .. ..
Vica .. ..
Auto-Ven ord. .. ..
Auto Ven pref. .. ..

New Yorkse Beurs

Amer. el and Tel 182 1/4
Anaconda Comp. 76 7/8
Bethlehem Steel 159 1/2
Dupont de Nemours 216 1/2
Gen. Electric 62 1/2
Gen. Motors 47 1/2
Intern. Tel and Tel 33 1/2
Kon. Petr. Mij 115
Shell Oil 84 3/8
Standard Oil of N.Y. 60 1/4
U.S. Steel 61
Canadian Pacific 32 5/8
Intern. Nickel 99 7/8

ERIC DE NOORMAN: Het offer van Svitjold

59—30. De toestand op Ragnar's schip is verre van rooskleurig. Toen de Norenkrijgers als horzels neerdaalden op het dek, poogde Ragnar nog een strijd te voorkomen. Doch de strijdkreten overstemden zijn woorden en een ogenblik later begonnen de wapenen te spreken. .... — —— ——

Met onverschrokken moed poogt Ragnar die met enkele krijgers van de rest van zijn mannen was afgescheiden, het hoofd te bieden aan een zevenvoudige overmacht. Als laatst overgebleven van het kleine troepje vlucht de reus naar het voordek om daar, ten minste in de rug gedekt, zijn eenzame strijd tot het einde te voeren.

Woedend en verbitterd ziet hij zijn tegenstanders in het oog, doch voor zij tot de aanval over kunnen gaan, dringt zich een forse gestalte naar voren. „Terug kerels! Als gij met U tienen deze knaap niet baas kunt, zal ik het alleen wel doen! Verdedig U!”

Met een sprong valt Halfra aan en dan ontbrandt een zwaardgevecht, zoals de ademloos toekijkende krijgers nog maar zelden aanschouwden. .... —— —

„Stop, heer Halfra!” schalt een stem over het middendek.

Verwonderd laat de edelman het zwaard zaken en staart verontrust naar de koning, die omringd door zeerovers in de kring verschijnt. .... ——— ——

„Komt gij...... de genadeslag geven, lafhartige?” stoot Ragnar uit. Eric schudt zwijgend het hoofd en treedt naderbij.

„Mijn krijgers hebben een afschuwelijke vergissing begaan”, zegt hij dan ernstig. „Vergeef mij......” ....

De krijgsknechten kijken elkaar verwonderd aan en komen nieuwsgierig naderbij. „Wie ben ik, om vergevingsgezind te zijn jegens een koning!” gromt hij. „Ik een uitgestotene, een zeerover ..!!”

Hij staart naar Eric. „Zogoed een zeerover de Koning vergeven kan, kan de Koning het een zeerover”, antwoord de Noorman, „Gij zijt een man naar mijn hart, Ragnar de Roode! Een krijger als gij behoeft niet te leven van roof en...... erger...... laat het verleden, verleden blijven! Ik geef U een eerlijke kans. Gij kunt in mijn dienst treden als krijgsoverste!” ... .

Heer Halfra hapt verschrikt naar adem. Zonder te weten waarom, heeft de zeerover zijn helm afgezet en het is doodstil als hij antwoord: „Ik ben een Vikinger! Ik houd van avonturen en een goed gevecht...... van de wijde zee, verre landen...... ik ga, weer ik wil, op mijn eigen goede schip...... Dit alles kan ik niet missen......”

„Doch zo ooit het gevaar U bedreigt, zo gij ooit de strijd moet aanbinden tegen het kwade, dan zijn er zes schepen, die U ter hulp snellen, tweehonderd kerels om voor U te vechten en een Zwaard om U te beschermen tot in de laatste minuut...... het zwaard van Ragnar, de Rode!”